

மாற்று

உள்ளே' • கட்டுரை

“இலங்கை மீது இந்தியா படையெடுக்குமா?”

அஜீத் எழுதியது

மார்ச் 1985

முன்று ரூபாக்கள்

யாழ் நகரில்

கலர்ப் புகைப்படங்களை

ஐந்து தினங்களில் பெற்றுக் கொள்ள

✧ ஸ்ரீமதி யோ டி ல்கா ✧

பஸ்நிலைய முன்பாக - யாழ்ப்பாணம்.

அடையாள அட்டை, பாஸ்போட்
புகைப்படங்களை ஒரே நாளில்
பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

காலாண்டிதழ்

மாற்றா

பிறப்பு 3

கலையெல்லாம்
விலைபோகும்
விளம்பரமாய் ஆகாமல்
மலைபோலவுள்ள
மக்களிடர்
நீக்க
உதவவேண்டும்

முகவரி:

நாவலடி ஒழுங்கை,
திருநெல்வேலி, மேற்கு,
யாழ்ப்பாணம்.

ஏந்தும் கரங்களுக்கு

முகங்களைக் கூட
பார்க்க முடியாத
இருண்ட எங்கள்
மண்ணிலே
சாவுடன் போராடி
ஜீவித்துக் கொண்டிருக்கும்
உங்களுக்கு
மூன்றாவது இதழ்
இதை
வாசிக்க இயலுமென்ற
எண்ணமுண்டு...
ஏனெனில்
எங்கள் இளசுகள்
ஏற்றி வைத்த
ஒளித் தீபங்கள்
ஆங்காங்கே...
பழக க ள எ ல் லா ம்
பறந்தோடி விட்டன
புள்ளிகள் போடுவதும்
இரத்தப் பொட்டுக்கள்
இடுவதும் தான்
அரசியல் என்று
உங்களுக்குப் போதித்து...
பதுங்கி விட்டன அவை...
வட்ட மேசை
மகநாட்டின் விளைவு
வட்டமே வடிவான
பூஜ்ஜியமாகிப் போனது
ஒன்றும்
புதுமையல்லவே ...
வேறன்றி விட்ட

இனவாத விருட்சம்
இருக்கும் வரை
இவைதான் நிகழும்
அதை
வெட்டி வீழ்த்த
அங்கேயும்
“இடது” கையில்
‘கோடரி’கள்
ஏந்தப்பட வேண்டும்
இது வரையில்
அரசு துப்பாக்கிகளுக்கு
இரையானவர்களின்
எண்ணிக்கையில்
கடைக்குப் போனவர்கள்...
கல்லூரிகளிலிருந்தவர்கள்...
கந்தோரால் வந்தவர்கள்...
எனவும்
மேலாக
களங்களில் பலியான
குழுவினர்கள்
எல்லோர்க்கும் - எமது
அஞ்சலிகள்
இறுதியில்
இலக்கியக்காரருக்கு!
எங்கள் துன்பங்களை
துயரங்களை
யதார்த்தமாகக்காட்டும்
உங்கள் ஆக்கங்களை
எமக்கும் காட்டுங்கள்...

சஞ்சீவனின் இரண்டு பக்கங்கள்

● தனது புதிய புத்தகத்தில் எத்தனை பக்கங்களை நிரப்பியுள்ளாரோ கே. எஸ்.சிவகுமாரன் தெரியாது! ஆனால் அந்த சிறுகதைத் தொகுதி பற்றி “புத்தொளி” எழுதிய விமர்சனம்தான் “ஈழநாடு” வார இதழொன்றின் அரைப்பக்கத்தை அள்ளிக்கொண்டு போய் விட்டது. “வாசகர்களுக்கு இச்சிறு கதைகள் நல்ல பொழுதுபோக்கு கதைகளாக அமைகின்றன” எனவிமர்சகர் குறிப்பிட்டுள்ளதைத் தற்போது வடக்கு கிழக்குப்பகுதிகளில் தங்களது பொழுதைப் போக்குவதற்கு வழிகளில்லாமையினால் ‘அல்லற்படுகின்ற தமிழ் மக்களின் மேலான கவனத்திற்கு கொண்டு வருகின்றோம்.

● இலங்கை அரசினால் கல்விச்சேவை ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினராக ஜி. ஜெயக்குமார் என்னும் சட்டத்தரணி நியமிக்கப்பட்ட நாட் தொடங்கி, அவரது உத்தியோகபூர்வமான அறிக்கைகளை யாழ்ப்பாண தினசரிகள் இரண்டும் தவறாமல் பிரசுரித்துவந்தன. இதை தமிழ் ஆசிரியர்கள் அவதானித்திருப்பார்கள். இது இப்படியிருக்க, இ. தொ. காவின்கட்டுப்பாட்டிலுள்ள ஆசிரியர் தொழிற்சங்க பிரமுகரொருவர் பற்றியும், அண்மையில் இடம்பெற்ற வெளிமாகாண ஆசிரியர் இடமாற்றங்கள் பற்றியும் காதோடு காதாக சில “செய்திகள்” ஆசிரிய வட்டாரங்களில் பேசப்பட்டு வந்தன.

சில வாரங்களுக்கு முன்னர் மேற்படி உறுப்பினர் ஜெயக்குமார் பத்திரிகைக்கு விடுத்த அறிக்கையில் அந்த “செய்தி”களைப் பற்றி எச்சரிக்கை செய்திருந்தார். என்ன ஆச்சரியம் 27.02.1985ம் திகதிய “ஈழநாட்டி”ல் பெரிய செய்தித் தலைப்புடன். மேற்படி இ. தொ. கா ஆசிரியர்சங்கப் பிரமுகர் அதே கல்விச்சேவை ஆணைக்குழு உறுப்பினர் பற்றியும் அவரது சேவைகளைப் பற்றியும் பாராட்டும் வகையில் ஒரு நீண்ட அறிக்கையை வெளியிட்டிருந்தார். அன்றிலிருந்து

நாளும் தவறாது தினசரிகளைப் பார்த்து வருகின்றேன். அந்த சட்டத்தரணியின் வாய் கட்டப்பட்டு விட்டதோ...!

● கவிஞர் வ. ஜ. ச ஜெயபாலன் பற்றி நண்பர்களுடன் கதைக்கும்போது யூலைக்கலவர நிகழ்வுகளை ‘அலை’யில் காட்டிய அந்தக் கவிதை வரிகள்தான் ஞாபகத்திற்கு வருவன. கலவர நாட்களில் தெருக்களில் காண முடியாமற்போன தென்னிலங்கை சிவப்புத் தோழர்களை தேடுவதாய் வரையப்பட்ட அதே வரிகள், இடதுசாரி இயக்கங்களோடு தொடர்பு கொண்டிருந்த தமிழ் நண்பர்களுக்கு நிச்சயம் தடுமாற்றத்தையே கொடுத்திருக்கும்

மேலும் கவிஞர் வ. ஜ. ச தற்போது தமிழகத்திலேயே தங்கியிருப்பதாக அறிகின்றோம். ஆனாலும் அங்கேபோய் ஒதுங்கியுள்ள மற்றைய ஈழத்து எழுத்தாளர்களில் அநேகமானவர்கள் (இவர்களுக்கு தாங்கள் வயிற்றைக் கழுவவும், தங்களை வளர்த்துக் கொள்ளவும் வேண்டிய (அனுபவம்) இலங்கையிலே கிட்டியது) அங்கே என்ன செய்து கொண்டிருப்பார்கள் என்பதை நான் குறிப்பிட்டுத்தான் தெரியவேண்டுமென்பதல்ல. நண்பர் ஜெயபாலன் அங்கே ‘சரி’யானவற்றைத்தான் செய்து கொண்டிருப்பார்.

● அண்மையில் மரணமான வவுனியா முன்னாள் நாள் பா. உ. திரு. ஸி. சுந்தரலிங்கத்தின் சேவைகளையும் “அடங்காத்தமிழனாக” தன்னைக் காட்டிக்கொள்ள அவர் செய்த சாகசச் செயல்களையும் பக்கம் பக்கமாக எழுதித்தள்ளிய யாழ்ப்பாணத்து தினசரிகள் மாவிட்டபுரம் ஆலயப்பிரவேச விவகாரத்தில் ஆலய நிர்வாகத்தின் சார்பாக செயற்பட்டது பற்றி விரிவாக எதனையும் குறிப்பிடவில்லை. தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கமானது பெரியளவில் விளம்பரங்களைச் செய்தபடியால்தான் தான் ஆலயப்பிரவே

சங்கீவனின் இரண்டு பக்கங்கள்

சத்திற்கு எதிராக நின்றதாக அவர் கூறியிருந்தாலும் அவரது, உள்மனது எத்தனை பிடிவாதமாக இருந்தது என்பதை போராட்டக்களத்தினை அவதானித்தவர்களுக்கும் நீதிமன்றங்களில் ஆலயப்பிரவேசம் சம்பந்தமான வழக்குகளை பார்த்தவர்களுக்கும் வெளிச்சம்,

சென்னை க்ரியா நிறுவனத்தினால் அண்மையில் வெளியிடப்பட்ட கவிதைத் தொகுதி யொன்றில் ஈழத்து கவிஞர்கள் பதினொரு பேரினது, தலா ஐந்து கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. நூலின் தொகுப்பாளர்கள் இருவரும் (இவ்விருவருடைய கவிதைகளும் இதில் அடங்குவன) தமது அறிமுகவுரையில் அது ஓர் தனிப்பட்ட தொகுப்பு எனவும், ஈழத்தில் எழுதுகின்ற எல்லாக் கவிஞர்களின் கவிதைகளையும் தொகுத்து வெளியிடுவது எமது நோக்கமுமல்ல என்று "துணிச்சலோடு (கண்டிக்கப்படவேண்டியது) குறிப்பிட்டு தொடர்ந்து பின்வருமாறு எழுதுகின்றார்கள்" எமது ரசனக்கேற்ப இன்றைய ஈழத்து கவிதையின் வெவ்வேறு தலைமுறைகளைப் பிரதிபலிக்கும் மிகமுக்கிய கவிஞர்கள் என நாம் கருதும் சிலமுதன்மையான கவிஞர்களை பிறநாட்டினருக்கு அறிமுகப்படுத்துவதே இத்தொகுப்பின் நோக்கமாகும். இதன் மூலம் இன்றைய ஈழத்துக் கவிதையின் வளமான சில பண்புகளை அவர்கள் கிரகித்துக் கொள்வார்கள்."

இந்நூல் அடக்கியுள்ள ஐம்பத்தைந்து கவிதைகளைப்பற்றிய எமது விமர்சனத்தை எதிர்பார்க்க முடியாதுதான். (இது அவர்களுடைய தனிப்பட்ட தொகுப்பானபடியால்) ஆனாலும் இவர்களிருவருடைய தனிப்பட்ட ரசனையைப் பூர்த்தி செய்யத்தானே இவ்வளவு பொருட்செலவில் க்ரியா இதனைச் அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளது எனக் கேட்கத் தோன்றுகின்றது. மேலும் இவர்கள் கருதுவதுபோல பிறநாட்டுவாசகர்கள், தற்போது

போராட்டங்களையும் அதனோடு இணைந்த அவலங்களையும் சித்தரிக்கும் கவிதைகளை விட்டு எப்போதோ எழுதப்பட்ட கவியரங்குக் கவிதைகளைத்தான் எதிர்பார்க்கின்றனர் என கூறுவார்களா?

பிறநாட்டு வாசகர்களுக்கு எமது வேண்டுகோள் "இத்தொகுப்பின் மூலம் நீங்கள் எம்மக்களை அறியவிரும்பினால் இத்தொகுப்பைக் கடைசியிலிருந்து வாசிக்கத் தொடங்குங்கள். எங்கள் அவலங்கள் உங்களுக்கு ஓரளவு புரியும்"

தமிழ் அரசியல் வாதிகளின் செய்திகள் தமிழ் பத்திரிகைகளில் எவ்வாறு பிரசுரிக் கப்படுகின்றன என்ற 'உண்மையை, அண்மையில் ஈழநாடு அலுவலகத்தில் நூல் வெளியிட்டு விழாவொன்றில் பேசிய அதன் செய்தியாசிரியர் அழகாகக் குறிப்பிட்டார் குறிப்பாக தற்போது யாழ்ப்பாணத்திலேயே தங்கியிருக்கின்றன. 'அவர்' பற்றிய சில செய்திகள் ஏற்படுத்திய சில சிக்கல்களை அந்த ஆசிரியரும், அரசியல் வாதியுமே அறிவார் மேடையில் (இப்பொழுது இவர்களுக்கு மேடையே கிடைப்பதில்லையே) ஒன்று பத்திரிகையில் பத்தாகிவிடும்.

நிகழ்வுகளும் உணர்வுகளும் என்ற கவிதைத் தொகுப்பானது உதயன், றமேஷ் என்ற இருவர் எழுதிய கவிதைகளைத்தாங்கி வெளிவந்துள்ளது. இதில் அடங்கியுள்ள இருபத்தியொரு கவிதைகளுமே ஏதோ ஒரு வகையில் எமது நிகழ்கால வாழ்வை சித்தரித்தாலும் அதிகமான கவிதைகளில் கவிதைக் குரீய குறைந்தபட்ச சந்தங்களே அற்று காணப்படுகின்றன. ஆனாலும் உதயனின் கவிதைகளில் இக்குறைபாடானது ஓரளவே காணப்படுகின்றது. தற்போது அதிகமாக எல்லோராலும் வாசிக்கப்படுகின்ற சேரன் கவிதைகளின் பாதிப்பு இவைகளில் தென்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

நானும் அவளும் புரட்சியும்

(மொறன்)

அவள் நினைவுகள் என்
உதிரத்துள் உயிராயிருப்பது
உண்மைதான்.

அதனால்
அவன் அடுப்பை மட்டும்
ஊதிக் கொண்டிருக்கவில்லை!
அச்சம் அடக்கம் என்ற
போர்வைக்குள்
அடங்கியிருக்கவில்லை!
அடிமை விலங்குகளை அறுத்தெறி
ஆயுதங்களை முத்தமிட்டு விட்டான்.
சில வேளைகளில்
நமக்குள் நாம்
சந்திக்காமலே மடிந்துவிடலாம்,

ஆனால்.....
இருவருமே புரட்சியைச்
சந்தித்த பின்பே மடிவோம்.
'அன்பே!
நீயின்றி உயிரில்லை'
என்று புலம்பமாட்டான்.

நானில்லாவிட்டாலும்
இருளைச் சுட்டெரிக்க
இருக்கத்தான் போகிறோள்

'கல்லாளுலும் கணவன்' என்று
காலத்தைக் சபிக்கமாட்டான்

என்னிடமும்
நீதி கேட்கத்தான் போகிறோள்.
நானும் .....
அவளுடைய
மெலிவையும் மென்மையையும்
மீண்டும் மீண்டும்

போற்றிக்கொண்டிருக்கவில்லை!
துடிப்பையும்,
அவன்
புரட்சிச் சிந்தையையும்
செயற்பாடுகளையும்
நானும் நேசிக்கிறேன்!
தாமிருவரும்
எமது காதலுக்கு
மதத்திடம் அங்கீகாரம்
கேட்கப்போவதில்லை!

மக்கள் மனமுலக்க
புரட்சி விளக்குக்களால்
அலங்கரிக்கப்பட்ட மணப்பந்தலிற்
நமது
காதல் அங்கீகரிக்கப்படும்!

இறப்பு

வேட்டுக்கள் துளைத்து
வீழ்ந்த அவன் உடலிலும்
விடுதலைக் களைப்பில்
வியர்வைத் துளிகள்!
இறப்புக்கு இலக்கணம்
அவன் முடிபு!

• ரஷ்யப்புரட்சியில் தொழிற்சங்கங்கள்

ரஷ்யப்புரட்சியில் தொழிற்சங்கங்
களின் பங்கு பிரதானமானதாக இருந்தது.
சுமார் இருபதிற்கு மேற்பட்ட தொழிற்
சங்கங்கள் இருந்தன. ஆனால் இதில் எதை
யுமே, அப்போராட்டத்தை வழி நடத்திய
போல்ஷ்விக்கு கட்சி தனது கட்டுப்பாட்டுக்
குள் வைத்துக் கொள்ள முடியவில்லை.
மாறாக, தனது கொள்கையினால் தலைமை
வழங்கி நபர்களினால் கட்டுப்படுத்திற்று. இது
போன்ற அமைப்பு முறைகளைத்தான்
போராட்டங்கள் வெற்றி பெற, சீனா, வியட்
னம் போன்ற நாடுகளிலும் இருந்தது.

இந்தியா இலங்கை மீது படையெடுக்குமா?

இன்றைய இந்தியா

இந்தக்கட்டுரை பாரதம்பிரதமர் இந்திராகாந்தியின் மறைவிற்கு முன்னர் கட்டுரை ஆசிரியரால் எழுதப்பட்டது. மறைவிற்குப் பின்னரும், புதித பிரதமர் ராஜீவ் பதவியேற்பின் பின்னரும், தேர்தலின் பின்னருமாக இந்திய அரசியல் காத்தில் குறிப்பிடத்தக்க சில மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. எனினும், கட்டுரைபில் நாம் மேற்கொள்ளும் மாற்றங்கள் அதன் பல தன்மைகளை மாற்றியமைக்கக் கூடிய நிலை இருப்பதால், எவ்விதமாறுதல்களுமின்றி அப்படியே பிரசுரிக்கிறோம். இக்கட்டுரை தொடர்பான முரண்பட்ட கருத்துக்களை முடிவிற்குக் கொண்டுவர, கருத்துக்கள், விவதாங்கள், விமர்சனங்கள் வரவேற்கப்படும்.

இந்தியா இன்று சீனாவுக்கு அடுத்த மிகப் பெரிய இராணுவத்தைக் கொண்டுள்ள நாடு என்ற வகையில் தெற்காசியாவின் இரண்டாவது இராணுவ, நாடாகத் திகழ்கிறது. நவீன வல்லரசுகள் என்ற வரிசையில் அது ரஷ்யா, அமெரிக்கா பின்பு, சீனா, பிரான்ஸ், ஆகிய நாடுகளுக்கு அடுத்த இராணுவ வல்லரசாகத் திகழ்கிறது. அத்துடன் இராணுவ துறையிலும் அது சொந்த கொழில் நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி வருகிறது. (இன்னும் அது சகல இராணுவ தொழில் நுட்ப துறையிலும் தன்னிறைவு பெறவில்லை என்பதையும் பல நவீன இராணுவ துறைகளில் அது பெரிதும் ரஷ்யாவில் தங்கி இருக்கிறது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. உதாசனமாக விண்கோள், டாங்கிகள் தயாரிப்பு ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.) இதைவிடப் பொருளாதார அம்சத்திலும் இந்தியா ஒரு உபஏகாபத்தியம் (Semi Imperialism) தன்மை பெற்ற துணை வல்லரசாகத் திகழ்கிறது நிதி சூலதனம், தொழில் நுட்ப ஏற்றுமதி; வெளி நாட்டு உறவுகள் ஆகிய வட்டங்களில் இத்தன்மையை நன்கு அவதானிக்க முடியும். மேற்கத்தைய ஏகாதிபத்தியங்களில் இருந்து பாரதத்தை இரண்டு பிரதான அம்சங்கள் வேறுபடுத்துகின்றன. ஒன்று, பாரதம் இன்னும் அபிவிருத்திய

டைந்துவரும் நாடாகவே திகழ்கிறது. வாழ்க்கை தரத்தில் வறிய நாடாகவும் பொருளாதார அபிவிருத்தியிலும் கல்வியிலும் பின்தங்கிய நாடாகவும் காரணப்படுகிறது. இரண்டு, மேற்கத்தைய வல்லரசுகளுக்கு சந்தை (Market) ஒரு பெரும் பிரச்சனையாக உள்ளது. சனத்தொகை குறைவாக உள்ள இந்நாடுகள் தமது உற்பத்தி பொருட்களை விற்பனைச் செய்வதற்கு வெளிநாட்டுச் சந்தைகளை நம்பி வாழ்கின்றன. இதனால் நலவகாலனிகள் இவற்றிற்குத் தேவைப்படுகின்றன. ஆனால் 76 கோடி மக்களையும் பெரிய நிலப்பரப்பையும் கெரண்டுள்ள பாரதம் தனக்குள் தனக்குத் தேவைக்கும் அதிகமான சந்தையை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

“நாம் இந்தியர் நமது நாடு இந்தியா” என்ற சித்தாந்தம் இந்தியாவில் வாழும் நூற்றுக்கணக்கான தேசிய இனங்களை கட்டி வைத்துள்ளது. இவ்வாறு நாட்டுப்பற்று (Patriotism) அங்கு தேசியவாதமாகக் (Nationalism) கருதப்படுவதால் “இந்திய ஒருமைப்பாடு” என்ற கோஷத்தின் கீழ் அங்கு பல்வேறு மாநிலங்களில் வாழும் தேசிய இனங்களின் எழுச்சிகள் எளிதில் அடக்கப்பட்டு விடுகின்றன. பல நூறு மொழி

கள் பேசும் பலதரப்பட்ட மக்களையும் சில மாநிலங்களையும் கொண்ட பாரதத்தில் சலுகை பெற்ற தேசிய இனத்தவராக மஹராஷ்டிரா ஹிந்திக் காரர் திகழ்கின்றனர். இவர்களுடைய ஆதிக் கமே இன்று பாரதத்தில் மேலோங்கியுள்ளது. பொருளாதாரத்திலும் அரசியலிலும் இன்றைய இந்தியா இணர்களது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ளது.

உலகின் மிகப்பெரிய அபிவிருத்தியடைந்து வரும் தனியுடமை நாடாக இந்தியா விளங்குவ தாலும் மேற்கத்தைய நாடுகளினது மூலதனக் கரம் அங்கு செல்வாக்குப் பெற்றுத் திகழ்வதா லும் சி. ஐ. ஏ. யின் எல்லாத்துறையிலும் காணப் படுகிறது. இந்தியாவின் உளவு நிறுவனமான R. A. W. (Reach and Analizes Wing) இலும், குறிப்பிடத்தக்களவு C. I. A. இன் ஊடு ருவல் ஒங்கியேயுள்ளது,

இந்தியநலனும் ரஷ்ய நலனும்;

இந்திய நலனும் ரஷ்ய நலனும் ஒன்றை யொன்று பிணைந்தேயுள்ளன. ரஷ்யாவிற்கு இத்து சமுத்திரக் கடற்பிராந்தியத்தில், இந்தியாவைத் தவிர வேறு தளங்கள் கிடையாது. எனவே ரஷ்யாவின் இராணுவ நலன்கள் இந்தியாவுடன் பிணைந்தே காணப்படுகின்றது. அவ்வாறே, இந்தியாவைச் சூழ உள்ள நாடுகளனைத்தும் அமெரிக்க சார்புடையவையாலும், இந்தியாவின் பிராந்திய வல்லரசு மனோபாவமும், இந்தியாவின் இராணுவ நலன்களை ரஷ்யாவின் நலன்களுடன் இணைத்துள்ளது. இவ்வாறு இந்திய ரஷ்ய நலன்கள் இணைந்து செயற்படுவதால், இந்நலன்கள் இணையும் விதத் திற்கொப்ப சூழ உள்ள நாடுகள் அமெரிக்க குடையின்கீழ் பாதுகாப்புத் தேடுகின்றன.

பிராந்திய வல்லரசு மனோபாவம்:
(Regional Saper Power)

இந்தியாவின் பிராந்திய வல்லரசு மனோபாவமானது, தன்னைச் சூழ உள்ள நாடுகளைத் தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்துக்கொள்ள முற்படுகிறது. இதனால் பாசிஸ்தான், பர்மா, நேபாளம் பூட்டான், பங்களாதேஷ் இலங்கை ஆகிய அதன் அயல் நாடுகள் எதனுடனும் இந்தியாவின் உறவு சுமுகமாக இல்லை அதன் மற்றொரு அயல்நாடான சீக்கிம்மை இந்தியா தன்னுடன் இணைத்துக் கொண்டது. பாகிஸ்தான் மீது மூன்றுதடவை

கள் யுத்தம் தொடுத்துள்ளது. இந்திய படை யெடுப்பால் எழுபதுகளில் உருவான பங்களா தேஷ் கூட இன்று இந்தியாவுடன் முரண்படுகி றது. அண்மைக்காலம் வரை இலங்கை ஒன்றுடன் மாத்திரமே அதன் அயல்நாடுகளில் நல்லுறவு நிலவி வந்தது.

தெற்காசிய நாடுகளில் (இந்தியா, பாகிஸ்தான், பர்மா, நேபாளம், பங்களாதேஷ், இலங்கை) இந்தியாவே மிகவும் பெரியது. வலிமை மிக்கது. ஏனைய தெற்காசிய நாடுகள் அனைத்தும் ஒன்றிணைந்தால் கூட இந்தியாவின் இராணுவ பொருளாதார பலத்திற்கு நிகராக முடியாது. தன்னை பிராந்திய வல்லரசு எனக்கருதும் இந்தியா தனது அயல்நாடுகள் இராணுவ துறையை சிறிதளவாவது அபிவிருத்தி செய்தால் அதனை தனக்கொரு அச்சுறுத்தல் எனக் கருதுகிறது. அதே சமயம் தனது படைபலத்தை வேகமாக அதிக ரித்து வருகிறது. இம்மனோபாவமும், பலமும் அதன் அயல்நாடுகளை மிரட்டுகின்றன. இந்நாடுகள் இந்திய-ரஷ்ய கூட்டுக்கு அஞ்சி அமெரிக்க குடையின் கீழ் பாதுகாப்பு தேடுகின்றன. உலகின் மிகப்பெரிய சந்தையான இந்தியாவில் தனது பொருளாதார நலனையும் அதைச் சுற்றி யுள்ள நாடுகளில் இராணுவ, நலனையும் வைத்துள்ள அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் ஒரு புறத்தில் இந்திய பீதியைப் பயன்படுத்தி தனது பிடியை அண்டை நாடுகளில் இறுக் கிக்கொள்ள முயல்கிறது. மற்று புறத்தில் இந்தியாவையும் பகைத்துக்கொள்ள விரும்பாமல் ஊசலாடுகிறது.

அண்மைக்கால இலங்கை இந்திய உறவு:

ஜே.ஆர்.ஆட்சிப்பீடம் ஏறும்வரை "சுதந்திர" இலங்கை இந்தியாவுடன் நல்லுறவு கொண்டிருந்தது. 77ல் இந்தியாவுடன் மிக நல்லுறவு கொண்டிருந்த ஒரே நாடு இலங்கையாகத்தான் இருந்தது. சிற்சில பிரச்சினைகள் (உ-ம் நாடாள்வர் பிரச்சினை, கச்சிடி பிரச்சினை) இரு நாடுகளுக்கு மிடையே எழுந்த போதும் அவை பேச்சுவாதத்தை மூலம் தீர்க்கப்பட்டன. 1971ல் சிங்கள இளைஞர் கிளர்ச்சியை மக்கள் விடுதலை முன்னணி நடாத்தியபோது அதனைக் காட்டுவிராண்டித் தனமாக அடக்குவதற்கு அன்றைய ஸ்ரீமா அரசாங்கத்தி

கிடைத்த முதலாவது உதவிக்கரம் இந்தியாவுடையது.

ஆனால் இங்கு ஜே. ஆர். ஆட்சியின் கீழ் நிலைமை தலைகீழாக மாறிவிட்டது. இதற்கான பிரதானமான காரணம் யாது? சிலர் நினைக்கிறார்கள். “இந்தியா தமிழர் மீது அனுதாபம் கொண்ட நாடு ஜனநாயகநாடு ஆகவே இலங்கையில் தமிழர் மீது கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டுள்ள அரசு பயங்கரவாதத்தை கண்டித்து தமிழர்களை இந்தியா பாதுகாக்க முயல்கிறது. இதனை சிங்கள ஆதிக்கவாத அரசு விரும்பவில்லை. இதுவே இருநாடுகளுக்கு மிடையிலான பிரச்சினை” என்று. இது உண்மையா?

“இல்லை” என்று இதற்கு விடையளித்தால் அது அயோக்கியத்தனம். “ஆம்” என்று விடையளித்தால் அது நயனஞ்சகம். இக் கூற்று முழுவதும் உண்மையில்தான். ஏனெனில் இந்தியா மனித உரிமையை மதிக்கும் ஜனநாயக நாடு அல்ல. தேசிய இனங்களின் எழுச்சிகளையும் உரிமைகளையும் கொடூரமான முறையில் ஒடுக்குவதில் இந்திய அரசாங்கம் எவ்விதத்திலும் இலங்கை அரசுக்கு சளைத்ததல்ல. இதற்கு அண்மைக்கால அசாம், பஞ்சாப் பிரச்சினைகள் போதுமான உதாரணங்கள். இக் கூற்றில் உண்மை இல்லாமலும் இல்லை. ஏனெனில் இந்தியாவைப் பற்றி கூறும் போது இந்திய அரசாங்கத்தையும் மக்களையும் வேறுபடுத்தி பார்க்க வேண்டும். இலங்கையின் மறுகரையில் தமிழ்நாடு இருக்கிறது. அங்கு தமிழ் பேசும் மக்கள் மீது அனுதாபம் கொண்ட நாலரைக்கோடி தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்தியா பூராவும் மனிதஉரிமை மீறல்களைக் கண்டிக்கும் நல்லிதயங்கள் பரந்து கிடக்கின்றன. பாரதத்தின் வாசலில் இருக்கும் இலங்கையைப் போன்ற ஒரு நாட்டில் ஒரு தேசியஇனம் படுகொலை செய்யப்படும்போது அதே இனத்து மக்கள் அருகிலிருந்து வாய்முடி மௌனம் சாதிக்க முடியாது. இம்மக்கள் தனிமாநில அரசில் வாழ்கிறார்கள். இவர்கள் தம்மவருக்காக குரல் கொடுத்து குமுறி எழும்போது அதற்கு ஆதரவான குரல் முழு இந்தியாவிலும் எதிரொலிக்கிறது. எனவே இந்திய அரசாங்கம் இவ்விடத்தில் அக்கறை காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை.

“மத்திய அரசாங்கம் இலங்கைத் தமிழர் விவகாரத்தில் தலையிடாவிட்டால் தமிழ்நாடு தனியாகப் பிரியும். பிரிந்து இப்பிரச்சினையைக் கையாளும்” என தமிழ்நாட்டுத் தலைவர்கள் பலர் வெளிய்படையாகவே பகிரங்கமாகப் பேசி இருக்கிறார்கள்.

இதிலிருந்து தமிழ்நாட்டு மக்களின் உணர்வைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். தமிழ்நாட்டில் சினிமாச் செய்தி பத்திரிகை விற்பனைக்கு எவ்வளவு முக்கியமோ அதைவிடக்கூடிய முக்கியத்துவத்தை ஈழச்செய்திகள் பத்திரிகைத்துறையில் பெற்றுள்ளன.

இக்காரணத்தினால் மாத்திரம் இந்திய அரசு இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினையில் ஆர்வம் காட்டவில்லை. பாராளுமன்ற ஆசனங்களையும் மக்கள் ஆதரவையும் தமிழ்நாட்டில் பெறுவதற்காக மாத்திரம் மத்திய அரசு இவ்விடத்தில் அக்கறைகாட்டவில்லை. அதன் சொந்த நலனும் இப்பிரச்சினையின் மறைவாக வெளிப்படுகிறது. அதாவது: ஜே. ஆர். ஆட்சி கட்டிலில் ஏறும்வரை இலங்கை நேரடியாக எந்த இராணுவ முகாமையும் சார்ந்து நிற்கவில்லை. இதனால் இந்தியாவின் நட்பு நாடாக இலங்கை திகழ்ந்தது. இந்தியா இலங்கையுடனான உறவில் ஏயை அமெரிக்க சார்பு ஆயத்தநாடுகளுடன் நடந்துகொள்வதற்கு மாறாக விட்டுக்கொடுப்புடன் நடந்து கொண்டது. ஆனால் இந்தசமுத்திர பிராந்தியத்தில் அமெரிக்க-ரஷ்ய வல்லரசுகளின் போட்டா போட்டி உத்வேகமடைந்து காலகட்டத்தில் பதவிக்கு வந்த ஜே. ஆர் அரசாங்கம் நேரடியாக அமெரிக்க இராணுவ முகாமுக்குள் இலங்கையை இட்டுச் சென்றது. கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த திருகோணமலை துறைமுகம் அமெரிக்க படைத்தளமாக்கப்படும் ஆபத்து உருவானது. இதனால் ரஷ்ய-இந்திய இராணுவ நலன்கள் ஒரு சவால் எதிர்நோக்க வேண்டியதாயிற்று. எனவே இந்திய அரசு இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினையை ஒரு ஆயுதமாகப் பாவிக்கத் தொடங்கியது. இதனால் இரு நாட்டு நல்லுறவும் பாதிப்படைந்தது.

பாரதம் இன்னும் படை அனுப்பாததேன்:

இலங்கை அரசாங்கம் இந்தியாவை அவமானப்படுத்தும் வகையிலே அண்மைக் காலங்களில் நடந்து வருகிறது. பேசிவருகிறது. இந்தியாவுக்கு அகதிகளாகச் சென்ற இலங்கைத் தமிழரின் தொகை கணிசமானது. இலங்கையில் வாழும் மலையக “இந்திய” தமிழர்களுக்கு பாதுகாப்பளிக்கும் உரிமை உண்டு- இந்தியாவின் ஒத்துழைப்புடன் நடைபெறும் வட்டமேசை மகாநாடு ஒரு கேலிக் கூத்தாகி விட்டது. இருந்தும் கூட பங்களாதேஷ் மீது படையெடுத்த பாரதம் இலங்கை மீது படையெடுக்காததேன்?

முதலாவதாக இலங்கை ஒரு பங்களாதேஷ் அன்று. அங்கு முழுமக்களும் பாகிஸ்தானின் பிடிபிலிருந்து விடுபடுவதை விரும்பினார்கள். அத்துடன் அது பாகிஸ்தானுடன் எவ்வித பிரதேச தொடர்பையும் கொண்டிருக்கவில்லை. அங்கு கலாச்சாரத்தால் ஒன்றுபட்ட மக்கள் வாழ்ந்தனர் எனவே அதனை தனிநாடாக உருவாக்குவதில் அதிக சிரமம் இருக்கவில்லை. ஆனால் இலங்கை நிலைமை அதுவல்ல. இங்கு ஒரு சிறிய நாட்டுக்குள் எழுபது வீதமான பெரும்பான்மை தேசிய இனத் தவறாக சிங்களவர் திகழ்கின்றனர். மொத்த தமிழ் பேசும் 26சத வீதமான மக்களில் கிட்டத்தட்ட சரிபாதிபேர் தமிழ் பிரதேசத்திற்கு வெளியே வாழ்கின்றனர். இத்தமிழ் பேசும் மக்கள் ஒரே தேசிய இனமாக அன்றி பாரம்பரிய தமிழர், முஸ்லீம்கள், மலையகத்தமிழர் என மூன்று தேசிய இனங்களாகவே திகழ்கின்றனர். இவர்களுக்கிடையிலும் தேசிய இனங்களாகவே திகழ்கின்றனர்- இவர்களுக்கிடையிலும் தேசிய இன வேற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக 90 சத வீதமான மலையகத் தமிழர்களும் 70சத வீதமான முஸ்லீம்களும் தமிழ் பாரம்பரிய பிரதேசத்திற்கு வெளியே சிங்களவர் மத்தியில் வாழ்கின்றனர். இவர்களை என்ன செய்வது என்ற பிரச்சினைகளுக்கும் அதைவிட தமிழ் மக்களுக்காக இலங்கை படையெடுத்தால் 70வீதமான சிங்களவரை என்ன செய்வது என்ற பிரச்சினைக்கு இந்தியா விடை கண்டாக வேண்டும். 26சத வீத மக்களுக்காக 70சதவீத மக்களை பகைத்துக் கொண்டு ஒரு நாட்டின் நல்லெண்ணத்தை பெற முடியாது என இந்தியா நினைத்தது.

இரண்டாவதாக, 83 ஜூலை கலவரத்தின் போது இலங்கைக்கு எதிராக ஏற்பட்டிருந்த உலக அபிப்பிராயமும் படிப்படியாக தணிந்து விட்டது. அகாவது 83ஜூலை வன்செயல் தொடர்ந்திருந்தால் உலக அபிப்பிராயம் இந்திய படையெடுப்புக்கு சாதகமாக அமைந்திருக்கும். ஆனால் இலங்கை தனது ராஜதந்திரத்தால் உலக ஆத்திரத்தை தணித்து இந்திய படையெடுப்புக்கு எதிரான அபிப்பிராயத்தை உலகரங்கில் உண்டாக்கிவிட்டது. இன்று உலகநாடுகள் இலங்கை தமிழர்மீது அனுதாபம் காட்டுகின்றன. இந்தியாவின் ஒத்துழைப்புடன் இனப்பிரச்சினை தீர்க்கப்படுவதை விரும்புகின்றன. ஆனால் இந்தியா படை அனுப்புவதையோ, இலங்கை பிளவுபடுவதையோ அவை ஆதரிக்கவில்லை. உலக மக்களின் கவனத்தை ஈர்க்கக்கூடிய பாரிய ஊக்கள் எழுச்சி

எதுவும் இலங்கைத் தமிழர் மத்தியில் இருந்து தோன்றவில்லை. எனவே அங்கு இடம்பெறும், கொரில்லாத் தாக்குதல்களையும் வங்கிக்கொள்ளை போன்ற சம்பவங்களையும் உலகின் கண்களுக்கு பயங்கரவாத நடவடிக்கையாக சித்தரித்துக் காட்டுவதில் இலங்கை அரசாங்கம் வெற்றி பெற்று வருகிறது.

மூன்றாவதாக ஆனால், பிரதானமாக இந்திய ஆளும் வர்க்கங்களின் பொருளாதார நலன்கள் பொருட்படுத்தக்கூடிய அளவில் இலங்கைப் பிரச்சனையால் பாதிக்கப்படவில்லை. இன்று இலங்கையின் பொருளாதாரப் பிடியை தமது கைகளில் வைத்துள்ள அதே பல்தேசிய கொம்பனிகளே இந்தியாவின் பொருளாதாரத்தையும் தமது கட்டுப்பாட்டில் வைத்துள்ளன. உதாரணத்திற்கு சில:- இலங்கையில் சவர்க்கார உற்பத்தியில் மேலாதிக்கம் செலுத்தும் அதே யுனி லிவர்ஸ் (லீவர் பிரதர்ஸ்) கம்பெனிகளே இந்தியாவின் சோப் உற்பத்தியை தமது கைகளில் வைத்துள்ளன. இலங்கைத் தேயிலை விற்பனையில் பெருமளவு கட்டுப்பாட்டை வைத்துள்ள அதே லிப்டன் புரூக் பொன்ட் கம்பெனிகளே இந்திய தேயிலையையும் கட்டுப்படுத்துகின்றன. இவ்வாறு சிகரட் உற்பத்தி விவசாய இரசாயன பொருட்கள் உற்பத்தி, பால்மா விற்பனை என ஒரு நீண்ட பட்டியலே தயாரித்து விடலாம். இவற்றில் எல்லாம் இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் ஒரே பல்தேசிய கம்பெனிகளே மேலாதிக்கம் செலுத்துகின்றன. இக் கம்பெனிகள் இலங்கையின் "ஒரு மைப்பாட்டை"யே ஆதரிக்கின்றன. ஏனெனில் அவற்றிற்கு விரிவான பெரிய சந்தையே எப்பொழுதும் தேவை. அத்துடன் அவற்றின் பொருளாதார நலன்கள் இலங்கையில் பாதிக்கப்படவில்லை. இந்திய வம்சாவழி வணிகர்களின் கட்டிடங்கள் 83 ஜூலையின் போது தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. ஆனால் இந்திய தொழிலதிபர்களுக்கு சொந்தமான இலங்கை ஒபரோய் ஹோட்டல் போன்ற பெரிய நிறுவனங்கள் பாதிக்கப்படவில்லை.

நான்காவதாக, அமெரிக்கா இலங்கையை தனது படைத்தளமாக கொண்டிருந்தால் இந்தியா தனது இராணுவ நலனை கருத்திற் கொண்டு இலங்கை மீது படையெடுத்திருக்கும். அதற்கு தமிழர் பிரச்சினையைக் காரணம் காட்டுவது ஒரு தகுந்த அரசியல் ராஜதந்திரமாக இருந்திருக்கும்

நீ என்பதே நிஜம்

சொர்க்க சிந்தனையை நிறுத்திவிடு!
வர்க்க சிந்தனையை வளர்த்துவிடு
வியர்வைக்கு விலை பரலோகத்தில்கு
இவ்லோகத்திலேயே உண்டு
அவன் குரல்

அகிலத்தின் சுவர்களை

அசைத்தது!

பழைய விருட்ஷங்களின்

விஷவேர்களைச் சென்று

விசாரித்தது!

அவன் பட்டபாடுகள் எத்தனை?

அதோ அந்த அறிவின் பிதாமகன்

வறுமையின் மடியில்

வசித்த நாட்கள்....

இரைப்பையைப் பசிக்கு விற்றுவிட்டு

அவன்

அறிவிற்குச் சாப்பாடு போட்ட

அந்த நாட்கள்...

ஜென்னியின் மார்பில்

பாலையும் துக்கத்தையும்

சேர்த்துப் பசுவும் அந்த

சின்னக்குழந்தை...

கட்டுரை அனுப்புவதற்காய்

அடமானம் கிடக்கும்

குழந்தையின் காலணிகள்...

உலகத்து வறுமையை ஒழிக்க

வந்தவனுக்கு

சுயவறுமை என்ன

கடவா செய்யும்?

அவனுக்கு அஞ்சலி செலுத்தினால் .

இருதய இரத்தம் இன்னும் சிவச்-

காதோ?

இனி எந்தத் தேசமும்

மார்க்கசையும் ; மின்சாரத்தையும்

ஒதுக்கி உயிர் வாழ முடியாது!

சோவியத்தும் உலக சமாதானமும்

போர் அபாயம் குறைக்கப்பட்டு பின்னர் முழுமையாக ஒழிக்கப்பட்டு விடுமென சோவியத் யூனியன் உறுதியாக நம்புகிறது. இதற்காக அது தன்னாலியன்றதைச் செய்துள்ளது. இனியும் தொடர்ந்து செய்யும் பதற்ற நிலையை உண்மையிலேயே தணிக்கவும் போர் அபாயத்தைத் தகற்றவும் விரும்பும் அனைவருடனும் ஒத்துழைக்க அது தயாராக இருக்கிறது. பதற்றத் தணிவுநிலை மீண்டும் உருவாக்கப்பட்ட முடியும் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்பதை போலவே உலக விவகாரங்களில் இப்போதுள்ள சுமுகமற்ற சூழ்நிலையை நிவர்த்தி செய்ய முடியும் நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும். இதை தடுக்க முயலுபவர்கள் மக்களின் வரின் நலன்களுக்கு கெதிரானவர்கள் இவ்வெதிர்ப்பை சமாளித்து வெற்றி கொள்வதே மனித

இனத்தின் வருங்காலத்தை போற்றிப் பாதுகாக்க முயல்பவர்கள் அனைவரினதும் தலையாய கடமையாகும்.

(சோவியத் அரசு அறிக்கை)

சோ. நாடு NO 07-1984

அண்மையில் சோவியத் அமெரிக்க வெளிநாட்டமைச்சர்களின் உயர்மட்டப் பேச்சு வார்த்தைகளின் போது அப்பேச்சு வார்த்தைகளின் வெற்றிக்கு சோவியத் ஆற்றிய பங்கு 1984 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பத்தில் சோவியத் வெளியிட்ட அரசு அறிக்கையை மெய்ப்பிப்பதாக உள்ளது. இம் முயற்சியை வெற்றியை நோக்கி நகர்த்துவதே மக்கள் நலன் விருப்பிகள் அனைவரினதும் அவா!

இந்தியாவைப் பொறுத்தளவில் அதற்குத் தேவை தனிநாடு அல்ல சோஷலிச இலங்கை அல்ல அமெரிக்க முகாமைச் சாராத தனக்குப் பிரச்சனையில்லாத ஒரு அரசாங்கம் அத்தகைய ஒரு அரசாங்கத்தை ஸ்ரீமா - அமிர் தொண்டா முக்கட்டின் மூலம் ஏற்படுத்தலாம் என அது எதிர்பார்க்கத்தக்கது. ஆனால் ஸ்ரீமாவின் செல்வாக்கும் பலமும் எதிர்பார்த்த அளவு வேகமாக வளரவில்லை. அமீரைப் பொறுத்தளவில் அவரது "பேச்சு வார்த்தை அரசியல்" (Negotiation Politics) தமிழ் இளைஞர்களின் தீவிரவாத அரசியலுக்கு மத்தியில் செயலிழந்து போய், இன்னும் கரூராகக் கூறப்போனால், துரோக அரசியல் எனும் அந்தஸ்தைப் பெற்று வருகிறது. அவர் அரசியல் உலகில் உயிரோடு இருப்பதை அடிக்கடி பத்திரிகை வாயிலாக நினைவுபடுத்திக் கொண்டிருந்தாலும் இலங்கை தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தளவில் அவர் உயிரோடு இறந்து விட்

டார்? அரசாங்கம் மலையக தமிழர் இரண்டுக்கு மிடையே வாசலாகும் தொண்டமான் ஒரே சமயத்தில் இரு குதிரைகளில் சவாசி செய்து கொண்டிருப்பதால் அவரை வைத்து உருப்படியாக எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. பூர்வீக தமிழர் மத்தியில் செயற்படும் தீவிரவாத குழுக்களிடையே நிலவும் பூசல்கள் அங்கொரு வலுவான தலைமை உருவாக முடியாத நிலைமையை உண்டாக்கியுள்ளது.

இந்நிலையில் ஒன்றில் இலங்கையில் அரசியல் பெரும் குழப்பம் ஒன்று ஏற்பட்டு இவ்வரசாங்கம் மக்கள் மத்தியில், செல்வாக்கிழக்க வேண்டும் அல்லது தமிழ் மக்களின் பிரச்சனையை இவ்வரசாங்கம் மேலும் மோசமாக்கி அதனால் உலக அபிப்பிராயம் அதற்கு எதிராக திரும்ப வேண்டும். அதுவரைக்கும் இந்தியா காத்திருப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை; வேண்டுமானால் அத்தகைய ஒரு குழுவை உருவாக்க முற்படலாம்.

மேல் நாட்டு சோதரனுக்கு

☺ மாறன் ☺

அன்று
அந்த ஜூலை என்பதது முன்று!
அது தான்
அறிமுகப்படுத்தியிருக்கும்
ஆதாரங்களுடன்
எங்களை உனக்கு!
ஆனால்
அதற்கு முன்னமே
அறிந்து வைத்திருந்தோம்
அவர்களைப்பற்றி!
ஆமாம்,
சாத்வீகம், சத்யாக்கிரகம்
ஆர்ப்பாட்டம் ஊர்வலம்
ஆரம்பத்தில் அப்படித்தான்
அவர்களுக்கெதிராய் நாம்!
இப்போது தான் இப்படியெல்லாம்
இரத்தக் களரி!
உனக்குத் தெரியாது
தமிழாராய்ச்சி மாநாடு
தவிக்கச் செய்த ஒன்பது
உயிர்களைப் பற்றி!
இன்னும்
இன்பம் செல்வம்...

இப்படியே வருகிறது!
இதற்கு மேலுமா
தனிக்கை செய்யப்படாத
தமிழ் மண்ணின் செங்களை
அறிமுகப்படுத்த?
இதோ கேள்! நாங்கள்
நிச்சயப்படுத்திக் கொண்டோம்!
நண்பா, செத்துக் கொண்டே ஜீவிக்கின்றோம்
புன்னகைத்துக் கொண்டே
புறப்பட்டு விட்டோம்! வெறும்
வெடிகுண்டுகளையும்,
வெளியூர்க் கருவிகளுடனும் மட்டுமல்ல!
வீர நெஞ்சங்களுடன் வருகிறோம்!
விழிப்படைந்த நம்மக்களும் வருகிறோம்.
நமது நண்பர்கள் தோழர்கள் இன்னும்
உற்றார் உறவினர்கள் இவர்களின்
இரத்த வரலாறு எம்புள்
நீண்டு கிடக்கிறது இனிமேல்
வீழ்ந்த பிணங்களும்
வெற்றிக் களைப்பின்
வியர்வையில் வீழ்ந்திருக்கும்
விடிவு நாளுக்காய்
விரைந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

அந்த ஜோர்மனியத் தாடிக்காரன்

(- வைரமுத்து -)

அவன்

மானுடத்தின் வக்கீல்

அன்று அவன் பெயரை

எழுதக்கூட அனுமதிக்காமல்

மொழி முடமாக்கப்பட்டது

இன்றோ

சூர்யன்கூட அவன் பெயரை

உச்சரிக்காமல்

உதிக்க முடிவதில்லை

அவன் இறந்த பேர்தோ

தூஷிக்கப்பட்டான்

கின்றோ-

அவன் புதை குழியில்

புல்லும் பூஷிக்கப்படுகிறது

அழகைப்பார்த்து பிரமித்திருக்கிறேன்

என்னை

அறிவால் பிரமிக்க வைத்தவன் அவன்

அவன் கண்களில்

உலகின் இருட்டையெல்லாம்

விரட்டியடிக்கும் வெளிச்சம்

அவன் தான்-

மனிதகுலத்தின் இறந்த காலத்தெயல்-
லாம்

ஜெயித்து முடித்த சிந்தனையாளன்

கடவுளின் சிறைச்சாலையிலிருந்து

மனிதனை விடுவித்த மகான்

அவன் தடுத்திராவிட்டால்

மனித சமுத்திரம்

தற்கொலை விழிம்பிற்குள்

தள்ளப்பட்டிருக்கும்.

பழைய சித்தாந்தங்கள்

முதலாளித்துவப் புண்களை

முத்தமிட்டன

நிகழ்காலத்தின்

நிர்வாணம் மறந்து

அடுத்த ஜென்மத்திற்கு

ஆடை நெய்தன!

ஞெட்டியை இறைவன்,

உற்பத்தி செய்கிறான்

அதில்

புசிப்பவன் பெயரையும்

பொறிக்கிறான் என்றன!

இலக்கியமும் கலைகளும்

இந்த ஓட்டை சமூகத்தோடு

ஒத்துப்போகத்தானே ஓதின?

நீதிநூலெல்லாம் கொழுந்து விட்டெரி-
யும்

கோபத்தின் நெருப்பை ஒடிக்கும்

ஏற்பாடல்லவா?

சிருஷ்டிக்கப்பட்ட செயற்கை இருட்டு

மனிதனைப் பிறவிக்குருடென்றே

பேச வைத்தது.

மார்க்ஸின் சம்மட்டி அடியால்

மனிதகுலம் தனதுருக்களை

உதிர்ந்து உலரத் தொடங்கியது.

எழுத்திரு மனிதனே!

உனக்கு முன்னும் பின்னும்

இன்னொரு பிறவி என்பதே இல்லை!

ஆனால் அமெரிக்கா தனது படைத்தளத்தை திரு கோணமலை துறைமுகத்தில் அல்ல மாலைத்தீவில் உள்ள ஒரு சிறு தீவில் (ஒன்றில்) அமைத்து வருகிறது. இலங்கையில் மெசாட் வருகை, படைப்பல பெருக்கம் ஆகிய சகல நடவடிக்கைகளும் இலங்கையின் உள்நாட்டு பிரச்சினையுடன் தொடர்புபட்டதாக இருப்பதாலும் சர்வதேச இராணுவ அரசியலுடன் நேரடியாகவும் பெரியளவிலும் சம்பந்தப்படாததாலும் இலங்கை இந்தியாவுக்கு ஒரு பாரதூரமான அச்சுறுத்தலாக இன்னும் மாறவில்லை.

ஐந்தாவதாக, இன்று தமிழ் நாட்டு அரசியலே இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சனையாக மாறி விட்ட குழுவில்; இந்திராவின் அரசியல் எதிர்காலமே, தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தளவில் இப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண்பதிலேயே தங்கியுள்ளது. அது மாத்திரமல்ல இந்தியா பூராவுமே இலங்கை மீது படையெடுப்பதற்கு தேவையான பொதுஜன அபிப்பிராயம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் இலங்கையைப் போன்ற ஒரு சிதைய நாட்டின் மீது இந்தியா படை எடுத்தால் உலக அரங்கில் இந்தியா கடும் விமர்சனத்திற்கு உள்ளாகும் அதன் இமேஜ் பாதிக்கப்படும்.

உள்நாட்டு பிரச்சினைகளால் இந்திராவின் செல்வாக்கு பாதிக்கப்பட்டு அடுத்துவரும் தேர்தலில் கடும் சவால் சந்திக்க வேண்டிய நிலை அவருக்கு ஏற்பட்டால் பிரச்சினையை இசைதிருப்பவும் தனது செல்வாக்கை மீட்கவும் இலங்கை மீது இந்திரா படை அனுப்பலாம். உலக அபிப்பிராயத்தை புறக்கணிக்கும்படி நிர்ப்பந்திக்கப் படலாம். ஆனால் அத்தகைய அரசியல் நெருக்கடி எதுவும் இத்தியாவுக்கு தற்போது கிடையாது. அவரை வீழ்த்தக்கூடிய வலுவான எதிர்கட்சி எதுவும் பார்த்ததில் தற்போது கிடையாது.

ஆருவதாக இலங்கைத் தமிழர்களின் தனி நாட்டு கோரிக்கையை இந்தியா அங்கீகரிக்க அஞ்சுகிறது. ஏனெனில் இலங்கையில் ஒரு தமிழீழம் அமைந்தால் அது நாட்டில் ஏற்படுத்தக் கூடிய தாக்கத்தை இந்தியா உணர்ந்துள்ளது. "இலங்கைத் தமிழர்கள் ஒரு தமிழீழத்தை அமைத்தால் அடுத்து நாம் அதன் உதவியுடன் எமது தமிழ் தனிநாடரசைப் போராடுவோம்! என சில தமிழ் நாட்டு தலைவர்கள் பேசிவருவதை மத்திய அரசு கவனமாக ஆராய்ந்து வருகிறது. அத்துடன் இலங்கையின் தனிநாட்டுக்காகப் போராடிவரும்

குழுக்களை இடதுசாரி குழுக்களாக இந்தியா கருதுகிறது. அமையப்போகும் தமிழீழம் ஒரு சோஷலிச நாடாகவே இருக்கும் எனவே இந்தியாக்கு அகனால் கம்யூனிச ஆபத்து உருவாகுமென இந்தியா எதிர்பார்க்கிறது. தனது படையெடுப்பால் உருவான பங்களாதேஷ் இன்று தனக்கு எதிராகச் செயற்படுவதில் இருந்து பாரதம் பாடம் கற்றுக் கொண்டுள்ளது.

இக் காரணங்களுக்கெல்லாம் இந்தியா இலங்கை மீது படை எடுக்கவில்லை. ஆயினும் இந்தியா இலங்கை மீது படையெடுக்கக் கூடிய சாத்தியப்பாடு இன்னும் இருக்கவே செய்கின்றன. ஏனெனில் இன்றைய ஆட்சியாளர்களின் அமெரிக்க விசுவாசப் போக்கும் இந்திய எதிர்ப்பு மனோபாவமும் இந்தியாவைப் பொருத்தளவில் எதிர்கால அச்சுறுத்தல்கள் திருமலை எண்ணெய்க் குகைத் தகை விவகாரம், வொய்ஸ் ஒப் அமெரிக்காவுக்கு காணி ஒதுக்கப்படுதல் போன்ற விவகாரங்களை விட அங்குவிவகாரங்களை இலங்கை கையாளும் விதம் இந்தியாவுக்கு ஒரு தன்மானப் பிரச்சினையை உருவாக்கியுள்ளது. அத்துடன் அவை இந்தியாவின் இராணுவ நலனுக்கு எதிரான விடயங்கள். இந்திய மீனவர்களின் இரூல் மீன்களும் உடமைகளும் இலங்கைக் கடற்படையால் குறையாடப்படுவது, இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினையில் இந்தியாவின் சிபாரிசுகளை கேவிக் கூத்தாக்குவது இந்தியாவுக்கு சவால்விடும் வாய் வீச்சுகள் போன்ற இவை யாவும் இந்தியாவின் ஆத்திரத்தைத் தூண்டும் இலங்கையின் நடவடிக்கைகள்.

ஆயினும் இந்தியா சிக்கல் நிறைந்த இலங்கைப் பிரச்சினையில் பல மாற்று வழிகளையே கையாண்டு வருகிறது.

இந்தியா படையெடுக்குமா?

மேற்கூறிய காரணங்களில் இருந்து சில முடிவுகளுக்கு நாம் வரலாம். முதலாவதாக, தற்போது இலங்கை மீது படை எடுக்க வேண்டிய அவசரத் தேவை எதுவும் கிடையாது. இரண்டாவதாக, அத்தகைய ஒரு படையெடுப்புக்குரிய புறநிலைச் சூழல் விசேடமாக உலக அபிப்பிராயம் சாதகமாக இல்லை. மூன்றாவதாக, அவ்வாறு படையெடுத்தாலும் அதன் விளைவாக தனிநாடு அமையப் போவதில்லை. வேண்டுமானால் மாநில சுயாட்சி கிடைக்கலாம்.

விடியல்

- மீரா -

ஒரு சூரிய உதயத்தில் கோயில் ஒலிபெருக்கியில் சுப்ரபாதம் கேட்டுக்கொண்டிருந்தபோது உறக்கம் தீங்கியும் படுக்கையைவிட்டு எழும்பாமல் கண்முடியபடியே சுபா படுத்திருக்கிறாள். அந்த நேரத்தில் ரகு கதவைத் திறந்துகொண்டு வீட்டுக்குள் வருகிறான். அவனின் குரல்கேட்டதும் “என்ன தைரியம்?” என்றுமெச்சிக்கொண்டே எழுந்து வந்தாள் சுபா. அவள் முகத்தில் வியப்பு துக்கம், கோபம் சிதறியோடின.

ரகு உள்ளே வரவில்லை. கேற்றடியிலேயே நின்றான். அவனை ஆழ்ந்துபார்த்த ரகு புன்னகை செய்தான்.

“இது தைரியத்தின் முன்னுரை மட்டுமே” என்றான். அவன் சொல்லி வேண்டியதை எல்லாம் சொல்லி மூடித்து விட்டதுபோல் சுபா உணர்ந்தாள்.

ரகு சொன்னான் “புறப்படு”

சுபா என்கே என்று கேட்கவில்லை. என்கே என்று அவளுக்குத் தெரியும். எனினும் அவளின் இவ்வளவு நாளை கனவுகளையும் நனவாக்குவக்குவதற்காக புறப்படு என்கிறான். ஆனால் அவள் தயாராகவிலையே. கொஞ்சம் அவகாசம்..... கொஞ்சம் அவகாசம்.....

சுபா “எப்போது?” என்று கேட்டாள். ரகு “இப்போது 12-30 மணிக்கு” என்றான்.

குழறும் வேளை மூடித்து வெடிக்கும் நேரம் வந்தால், கணமும் தாமதிக்காதவள், வைத்த காலை பின்றுக்க எடுக்காதவள்தான் இந்த சுபா ஆனால் அந்த சுபா இப்போ இல்லை.

இந்த சுபா திணறினாள்.

“கொஞ்சம் பொறு ரகு.”

ரகுவின் கண்கள் தீர்க்கமாக மின்னின. அவளது விழிகளிலே மூழ்கி அவனது மன ஆழத்தில் அவளைப் பின்னிப் பிணைத்த பந்தங்கள் என்ற கொடிகளையும் வேர்களையும் வெட்டியெறிபவன் போல் ரகு அமைதியாக அவளைப் பார்த்தான்.

“எதுவரை?” என்று கேட்டான்.

“நாளாவரை”

“எட்டு மணிக்கு பஸ் போகுது. அதற்குப் பிறகு இல்லை” என்றான்.

அன்று இரவு எட்டுமணி பஸ்கில் ரகு மட்டுமே போகிறான், சுபா போகவில்லை.

அது நடந்து சில நாட்களாயின. தான் ஏன் அவனுடன் போகவில்லை என்று சுபா ஒவ்வொரு விதமாகச் சமாதானம் சொல்லிக் கொண்டாள். எல்லாச் சமாதானங்களும் மூட மூடக் கிழிகின்ற திரைகளாயின, அவளது துணிவினை மையை அந்தச்சமாதானங்கள் மீண்டும் மீண்டும் சுட்டிக்காட்டியது.

“ரகு இந்த உலகத்திலே, இருக்கின்ற மேடு பள்ளங்களை இடிச்சுத்தகர்த்து வெட்டிப் பிளந்து எல்லாவற்றையும் சமமரக்கிவிட்டால் எவ்வளவு அற்புதமாக இருக்கும்?” அந்த அற்புதமரீன பணிக்கு என்னால் உதவி செய்வ முடியாமல் நான் சந்தர்ப்பவாதியாகி விட்டேனா அவளின் மனம் அடிபடுகிறது.

“எல்லாத் தடைகளையும் பிடுங்கி எறிந்தால் தான் எல்லாம் நடக்கும். எரிமலையில் சாம்பிராணிப்புகை போட்டுக்கொண்டே இருக்க முடியாது அது ஒரு நாள் வெடிக்கும். அப்போ எல்லோரும் வழிவிட்டு நிற்பார்கள்,

“அது எப்போ?”

“தெரியாது.”

“எப்படி நடக்கும்”

“அதுவும் தெரியாது”

“என்னாலே முடியுமா?”

“அதைக் கூடச் சொல்ல முடியாது.”

ரகு நீ என்னை மன்னிப்பாயா? நீ என்னை மன்னிக்க மாட்டாய். மன்னித்தால் அதுவும் ஒரு தண்டனைதான் ரகு. இவர்கள் பரிதாபத்துக்குரி

யவர்கள். இவர்கள் செய்த தவறு எங்களை நம்பிக் கொண்டிருப்பதுதான். இவர்கள் எங்களை நம்ப வதையிட்டு பரிதாபப்பட்டவர்கள் நாங்கள்.

என்னை மன்னிக்காதே- புரிந்துகொள், இவர்கள் இன்னொருமுறை தாங்கிக்கொள்ள மாட்டார்கள். இவர்கள் வைத்திருக்கும் பாசத்திற்கும் பிரியத்திற்கும் அல்ல ரகு. எங்கே இதுவும் பேய் விடுமோ என்று அஞ்சி இவர்கள் நடுங்குவதற் காகவாவது நான் இரக்கப்படவேண்டும்.

இரக்கம் ஒரு விலங்கு, சலிப்பது கோழைத் தனம். தயக்கம் ஒரு மடமை என்று உனக்கு நான் சொன்னேன். ஆனால் இன்று நான் அவற் றுக்கு அடிமையாகிவிட்டேன். என்னை இப்போது பார்த்தாயென்றால் உனக்குப் புதிராய் இருப்பேன்

சுபா டைப்ரைட்டிங் படிக்க போய்க்கொண் டிருக்கிறாள். வீதியில் பொறுமையோடு நடந்து செல்லுகிறாள். அம்மன்கோவிலைச் சுற்றிக்கொண்டு ஜோதியைப், பார்க்கப் போனாள். ரகுவைப்பற்

ரஷ்யா, சீனாவில், மக்களமைப்புகள்:

ரஷ்யாவிலும், சீனாவிலும் அரசின் அடக்கு முறைகள் அதிகரித்தபோது, அங்குள்ள பாட்டாளி வர்க்கத்தின் முன்னணிப்பணமான ~~கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள்~~ அப்போது அங்கு சீர்திருந்து போயிருந்து போயிருந்த சிவில் நிர்வாக அமைப் புகளைக் கட்டியெழுப்பின. இவை ஆரம்பத்தில் வெறும் சிவில் நிர்வாகத்தைச் சீரமைக்கும் குழுக் களாக இருந்த போதிலும், காலப்போக்கில் அங்கு உருவான பாட்டாளிவர்க்க சர்வாதிகார அரசின் அங்கங்களாகப் பரிணமிக்கும் நிலைக்கு மாற்றப்பட டன. அங்கு நடைபெற்ற புதியதொரு அரசமைக் கும் பேராட்சத்தின் வெற்றிக்கான பிரதான காரணமாக இவ்வமைப்புக்கள்தான் இருந்தன. எனினும் இந்த அமைப்புகளை சீன, ரஷ்ய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியோ தன்னுடைய கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்க முற்படவில்லை. தம்முடைய கருத்துப் பஸ்த்தாலேயே இவ்வமைப்புகளிலிருந்து பிற்போக்காளர்களைத் தூக்கியெறிந்து முற்போக்கை நோக்கி வழிநடத்தின

றித் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறதா என்று ஜோதிக்கு இவளைப்பற்றி புரிந்துவிட்டது.

“சுபா! ரகுவைத் தேடித் திரிகிறார்கள். ரெண்டுதரம் வீட்டுக்கு தேடி வந்ததாம்.”

சுபாவுக்கு குற்றச்சாட்டாகப் பட்டது- ரகு வீற்கு அவள்தான் வேர். அவனது கொந்தளிப்பை, குமுறல்களைக் கட்டுப்படுத்தி அவளைப் பூமியோடு பதிய வைத்த வேர். அது அறுந்து போயிட்டுது. சமூகத்தின் மீது பிறந்தது முதல் அவனுக்குக் கோபம். தணிப்பதற்கு சுபாவும் இல்லை.

சரி ரகு..... எல்லாம் சரி..... நடந்ததெல் லாம் விதிப்படியே நடந்திருக்கிறது. அநீதிகளை, கண்டு குமுறி எழுகின்ற சக்திகள் இங்கே அபூர் வம். இந்தப்பாதை தவறு என்று தீர்மானிக்க இவர்களுக்கு என்ன உரிமை! போ, எங்கே போனாலும் வழி தவறமாட்டாய். வழி தவறினால் அதை வந்துவிட்ட தோஷத்திற்காக ஏற்றுக் கொள்ளவும் மரட்டாய். திரும்பி விடுவாய். செய்த பிழையை தைரியத்தோடு ஒப்புக்கொள் வாய்.

“ரகு அன்று நீ திடீரென கூப்பிட்டபோது நான் உன்னுடன் வந்திருந்தால் எவ்வளவு நல் லாய் இருந்திருக்கும் என்று இன்று நினைக்கிறேன். ஆனால் அன்றைக்கு அதைச் செய்யிற அளவு பலம் எனக்கில்லை. ஏதோ பிணம் விழுந்த வீடு மாதிரி ஒரு வாரத்திற்கு மேலே எங்கள் வீடு நிசப்தமாக இருந்தது. யாரும் சிரிச்ச பேசவில்லை. அழுதுகூட. அந்தத் துக்கத்தைத் தீர்க்கவில்லை. இவர்கள் இதையெல்லாம் உதறிவிட்டு வந்துவிட வேண் டும் என்று மனம் துடித்தாலும் அவர்களுடைய மனசை சேறுமாதிரி மிதிச்சுவிட்டு ஒடிவர தெம்பு எனக்கில்லை.”

“நீ ஏன் கொஞ்சம் பொறுக்கவில்லை ரகு.”

கேள்வி கேட்கேள்வி பதில் எல்லாம் அவளே கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறாள் சுபா.

அவளின் நிலை?

“யமன்” கவிதைத்தொகுதி பற்றிய கண்ணோட்டம்

— “கவிராஜன்” —

தமிழ்க் கவிதையுலகில் காலத்திற்குக் காலம் நிகழ்ந்துவரும் மாற்றங்கள் நிறையவே வந்துவிட்டன, மக்களும் வாழ்க்கையும் விழுமியங்களும் பெறுமதிகளும் மாற்றம் பெற்றுள்ளதை மிகச்சரியாகவே காட்டும் நிலை ஆக்க இலக்கிய வகைகளுள் கவிதையிலேயே அதிகமாகவே இடம்பெற்றுள்ளது. குறிப்பாக ஈழத்துக் கவிதைகள், தமிழகத்தின் கற்பனா வாதங்களையும் கடவுள் காதல்களையும் தூக்கியெறிந்துவிட்டு மக்களோடு ஒட்டி அவர்களின் யதார்த்த வாழ்க்கையையும் பிரச்சனைகளையும் சித்தரித்து இலக்கியத்தின் சமூகப் பிரஞ்சையை முன்னெடுத்துச் செல்வனவாகத் தமது தனித்துவத்தைக் காட்டி நிற்பதை எந்த ஒரு சாதாரண வெறும் வாசிப்புக்காரனாலும் இன்று தெளிவாக உணர்ந்துகொள்ள முடியும்.

இந்த வகையில் இன்றைய ஈழத்துக் கவிதைகள் இந்த மக்களின் விடுதலைப் போராட்டச் சூழ்நிலைகளைப் பிரதிபலிப்பனவாகவே பெருமளவு அமைகின்றன. இலக்கிபமென்பது மக்களிடத்திருந்து பிறப்பதும் அந்த மக்களின் பிரச்சனைகளைச் சித்தரிப்பதனுடாக மக்களை முன்னெடுத்துச் செல்வதுமே பணியெனப் புரிந்து கொண்ட ஈழத்தின் இலக்கிய கர்த்தாக்கள் இப்பணியினைச் செவ்வனே ஆற்றத் தீடங்கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பது ஈழ இலக்கியத்தின் வாசகன் எவனுக்குமே புரியக்கூடியதே யாகும். நானிங்கு குறிப்பிடுவதை ஈழத்தின் எல்லா ஆக்க இலக்கியங்களும் பொருத்தப் பார்க்க முடியாதெனக் கருதும் எவரும் கவிதைகளுக்கு மட்டுமாவது அதனைப் பொருத்திப் பார்த்து விளங்கிக் கொள்வார்கள் என நம்புகிறேன்.

இத்தகைய கவிஞர்கள் வரிசையில் சேரன் முதலிடம் பெறுகிறார் எனலாம். மறுபடியும் இக்கருத்தின் மாறுபாடு கொள்பவர்கள் அண்மைக்கான ஈழத்துக் கவிதைகளையும் சேரனின் கவி

தைகளையும் ஒருங்கு வைத்து ஒப்பு நோக்குவதன் மூலம் எனது கருத்தை உரைத்துப் பார்க்கலாம். இந்த அபிப்பிராயத்திலேயே சேரனை ஒரு மகா கவியென நியாயப்படுத்தி வைக்கப்போவதே எனது நோக்கமென எண்ணுபவர்கள் புரிந்து கொள்ளுதலில் சற்றுப் பின் தங்கியவர்களாகவே கணிக்கப்படவேண்டியவர்களாகிறார்கள். ஏனெனில் சேரனின் இடமும் தகுதிப்பாடும் என்பது வேறு அவரது கவிதையின் தாரதம்மியம் என்பது வேறு.

இந்தப் பலமான முன்னுரையோடே சேரனின் “யமன் கவிதைகள்” பற்றிய விமர்சனத்துள் நுழைய விரும்புகிறேன். இரண்டாவது சூரியோதயத்துக்குப் பிறகு கவிஞர் யமனைத் தரிசித்திருக்கிறார். மிகத் தெளிவாகச் சொல்வதானால் இன்றைய ஈழத்தின் மக்களதும் இங்கு அதிகார போதையோடு செயற்படும் சிறிலங்கா பேரினவாத அரசின் சேவகர்களான ஆயுதப் படையினரதும் உள்ளங்களில் ஊடுருவி அவற்றை உடைத்துக் காட்டியிருக்கிறார் கவிஞர். இதனோடு மட்டும் இவர் நிறுத்தியிருந்தால் வழமையான சமுதாயத்தின் யதார்த்தத்தை மட்டும் கொதித்தெழுந்தோ, கோபித்தோ, எள்ளி நகையாடியோ எதுவும் மூடியாமல் அழுது குளறியோ காட்டிவிடும் ஒரு ஈழத்தின் சாதாரணக் கவிஞன் எனவே விடுபடலாம். அப்படியின்றி இந்த யதார்த்தங்களுக்கு அப்பால் அடுத்தது என்ன என்ற கேள்விக்கு தொடர்பும் தடவியும் தொடரக்கூடிய நம்பிக்கையோடும் கவிஞர் காட்டியிருக்கிறார் என்பதும் அதன்மூலம் தேர்ந்த ஒரு சிலைஞ்ஞக்குரிய சொல்லாமற் சொல்லும் உத்திமுறையினால் சிலவற்றை அவர் மக்களுக்குப் புலப்படுத்தித் தெளிவாக்கியுள்ளார் என்பதுமே அவரை தனித்துச் சொல்லவேண்டிய நிலைக்கு என்னைக்கொண்டுவந்திருக்கின்றன.

யமன் கவிதைத் தொகுப்பில் மொத்தம் ஒன்பது கவிதைகள் உள்ளன. இந்தக் கவிதைகளின் உள்ளடக்கத்தைக்கொண்டு இவற்றைச் சில வகைப்பாடுகளுக்கு உட்படுத்தலாம். பெரும்படியாக வகைப்படுத்துவதானால் “இராணுவ முகாமிலிருந்த கடிதங்கள்” “ஒரு சிங்களத் தோழிக்கு எழுதியது” என்ற இரண்டு கவிதைகளையும் ஒரு வகையாகவும் ஏனைய ஏழு கவிதைகளையும் மற்றொரு வகையாகவும் பிரிக்கலாம். இந்த வகைப்பாடு எந்த அடிப்படையில் என்பது சொல்லாமலே புலனாகும். அதில் சொல்லப்படவேண்டியது என்னவென்றால் வெறும் தமிழ் சிங்களம் என்ற இனவாத அடிப்படையிலல்லாது ஆழமான ஒரு பார்வையில் ஏகாதிபத்திய அடக்குமுறைக்கும் கொடுமைக்கும் உட்பட்ட மக்கள் கூட்டத்தினர் பற்றிய மனிதாபிமானச் சிந்தனை இங்கு தெளிவாக விழுந்துள்ளது என்பதைத்தான். ஒரு ராணுவ வீரன் அவன் எந்த இனமானாலும் என்பதை விட அவன் ஒரு சிங்கள இனத்தவன் என்பது கவிஞரின் முதல் கவிதையில் துரித்திக்கொண்டு தெரிகிறது) விடுதலைப் போராளிகளின் வெடிகுண்டுத் தாக்குதலுக்கு மத்தியில் சேவையாற்ற வேண்டிய அரசு நிர்ப்பந்தத்திற்கும் உடன்படும்போது அவனது மனநிலை என்னவாக இருக்கும் என்பதைத் துலாம்பரமாக முதலாவது கவிதையான ‘இராணுவ முகாமிலிருந்து கடிதங்கள்’ எடுத்துக் காட்டுகிறது.

வடக்கு
அப்படி ஒன்றும் பயங்கரமாகத்
தெரியவில்லை
எங்கும் போலவே
கடைகள் தெருக்கள்
வாகன நெரிசல்

என வடக்குக்கு வந்த ஆரம்பத்தில் அதன் நிலையை ஒரு சாதாரண குடிமகனாகவே அவன் கணிக்கிறான். அதே வேளை வடக்கின் பொது மக்களோ இவனிலிருந்து வேறுபட்ட (இவனை ஒரு அரசின் கைப்பொம்மையாக கருதும்) நிலையிலுள்ளார்கள்.

மனிதர்தான் எமைப் பார்ப்பதேயில்லை என்ற வரியில் கவிஞர் அற்புதமாக மக்களின் மனநிலையையும் செல்லுகிறார்:

இதோ ராணுவ வீரன் “எமது பிரிவின் பதின்மூன்று பேரை அவர்கள் கொன்ற” பிறகு சூழ்நிலையிலும் மனநிலையிலும் மாறிப்போகிறார்கள்.

இப்போதெல்லாம்
இரவு மிகவும் கொடூரம் மிக்கது
நிழல்கள் அசைவதும்
பெயர் தெரியாத பறவைகள்
திடீரென அலறுவதும்
பகல்வரையில் நரகம்தான்

என அவன் நிலை மாறித்தான் போகிறது. ஆனாலும் அவனும் மனிதனே என்பதால் மாற்றம் கிடைத்ததும் (யாரையாவது சுட்டானே அல்லது வீடுகளைப் பற்றவைத்தானே?) மனநிலை மாறி நகருக்குச் செல்கையில் “முன்பு போலவே கடைகள் தெருக்கள் .... முன்போலவே பார்க்காத மனிதர்கள்” என ஆகி விடுவிடுகிறான்.

அரசு பயங்கரவாதத்தின் ஒரு கையாளாக தனது சூழ்நிலைக் கைதியாய்ச் செயற்படும் ஒரு மனிதாபிமான மிக்கவனை இதைவிடச் சிறப்பாக எப்படியும் காட்டியிருக்க முடியாது. அதே வேளை ராணுவம் என்பது எந்த ஒரு யந்திரத்துக்கு உட்பட்டது அதன் அங்கத்தவனான தனி மனிதன் ஒருவன் எப்படி மனிதாபிமானத்தோடும் அதே நேரத்தில் விசுவாசமிக்க ஒரு நாயகமாகவும் செயல்பட வேண்டியிருக்கிறது என்பதையும் கவிஞர் சுருக்கமாகவே சொல்லிவிடுகிறார்.

ஒரு சிங்களத் தோளிக்கு எழுதிய கவிதையில் வடக்கின் மக்கள் பற்றிய ஒரு சரியான கருத்தைத் தெற்கின் மக்களுக்கு உணர்த்தும் வேலையை அவர் செய்துள்ளார். இந்த நாட்டின் முற்போக்கு இடதுசாரிகள் செய்யத்தவறிய ஒரு பிரதான பணி கவிஞரால் இக் கவிதையில் ஆற்றப்பட்டுள்ளது என்றே நான் கருதுகிறேன். தெற்கு மக்களுக்கு வடக்கைப்பற்றிய தகவல்கள் தவறானவையாகவே தரப்பட்டுள்ளன.

பாதி மாடிவீடுகளாகவும்
பாதி ‘புயங்கரவாதி’ களாகவும்
சொல்லப்பட்ட ஒரு கருத்திலிருந்து அவர்கள் விடுபட நீண்டநாளாகாது” ஆகவே அவர்

களுக்கு எம்மைப்பற்றிய சரியான தகவல்களைச் சொல்லி அவர்களுையும் எமது போராட்டத்திற்கு கைகொடுப்பவர்களாக ஆக்கவேண்டிய கடமைப்பாடு ஒரு நல்ல கலைஞனுக்குரிய தொண்டென்பதால்

“மாந்தையில் முழுண்ட நகரை மீட்க முயலும்” பணியில் “பாலாவி நீர்ப்பரப்பின் படித்துறையில் சிங்களப் பாடலைக் கேட்டு மனம் கிளர்ந்த” அனுபவங்களைக்கொண்ட சாதாரண மனிதனின் சிந்தனையில் “இங்கும் பூக்கள் மலர்ந்து புற்கள் வாழ்ந்து பறவைகள் பறக்கும” எமது நிலையை சுட்டி அதை அப்போக்குகளில் விட்டதன் மூலம் எமது அவலத்தை உணர்த்தும் அற்புதத்தைக் கவிஞர் சாதித்துள்ளார்.

ஏனைய ஏழு கவிதைகளையும் இன்றைய சமூகத்தின் சூழ்நிலையை, அவலத்தை, அங்கு நிகழும் படுகொலைகளை சொல்லும் வகையுள் அடக்கலாம். சற்று ஆழமாக இந்த உள்ளடக்கத்தை நோக்கினால் துணைப் பிரிவுகளை ஏற்படுத்தலாம். மதாசூப்பின் இரண்டாவது மூன்றாவது கவிதைகள் ஐந்தாவது ஆறாவது கவிதைகள், நாலாவது ஒன்பதாவது கவிதைகள். ஏழாவது கவிதைகள் 4 துணைப் பிரிவுகளை வகுக்கலாம் (கட்டுரையின் விரவஞ்சி வகைப்பாட்டை இவ்வாறு அமைத்துள்ளேன். தொகுப்பை புரட்டிக் குறிக்க வேண்டிய சிரமத்தை நல்லரசிகள் சிரமமாக கருதமாட்டான் என நம்புகிறேன்)

தொகுப்பின் இரண்டாவது மூன்றாவது கவிதைகள் 83 யூலை இனப்படுகொலையின் பாதிப்புகளை உண்மையாகவும் உருக்கமாகவும் சொல்வன.

கவிழ்க்கப்பட்டு எரிந்த காரில்
வெளியே தெரிந்த தொடை எலும்பை

கலைக் கறுப்புகளுக்குப் பதில்
இரத்தச் சிவப்பில் பிளந்து கிடந்த
ஆறு மனிதர்களை
தீயில் கருகத் தவறிய
ஒரு சீலைத் துண்டை
துணையிழந்து

மணிக்கூடும் இல்லாமல்
தனித்துப் போய்க் கிடந்த
ஒரு இடது கையை

எல்லாவற்றையும் மறந்தாலும் பலநாள் பட்டினிக்குப் பின் ஓடாகிப்போன ஒரு ஏழை உழைப்பாளியின் குடும்பப் பெண் கிடைத்த கொஞ்ச அரிசியை உலையிலிட்டு அது பொங்கக் காத்திருக்கையில் போன கதையை,

உடைந்த பாளையையும்
நிலத்தில் சிதறி
உலர்ந்த சோற்றையும்
எப்படி மறக்க?

என்ற கவிஞரின் கேள்வி உண்மையாக பாதிப்புக்குள்ளான ஏழைகளின் உழைப்பாளிகளின் அவலத்தை எளிய வார்த்தைகளில் உருக்கச் சொல்லி உள்ளத்தை உலுப்புகிறது.

ஐந்தாவது ஆறாவது கவிதைகள் வடபகுதியில் நடந்த ஆயுதப் படையினரின் அட்டோழியப் படுகொலைகளுக்குப் பரியான இரண்டு நல்ல மனிதர்களின் நினைவாக எழுதப்பட்டவை. இந்த இருவரையும் அறிந்தவன் என்ற வகையிலும் அவர்களுள் ஒருவரோடு பழகியவன் என்ற வகையிலும் இவ்விருவருக்கும் நிகழ்த்தக்கூடிய சரியான நினைவாஞ்சலிகள் இக்கவிதைகளே எனச் சொல்ல முடிகிறது வெறும் புலம்பங்களாகவன்றி ‘வெற்றிடங்களை இயற்கை விடுவதில்லை’ என்ற வரலாற்று ஒட்டத்தையும் அதனால், ‘நம்பிக்கைகளையும் கடமைகளையும் நாட்டையும் இழந்தோம்’ என்றும் சூளுரைத்து முடித்துள்ளமை இவற்றின் சிறப்பு.

நாலாவது ஒன்பதாவது கவிதைகள் வடக்குப் பேரினவாத ஒடுக்குமுறை அரசின் இராணுவச் சர்வாதிகாரத்தின் கீழ் நகங்கும் நிலையை வீபரிப்பன. அவற்றுள் ஒன்றின் தலைப்பைப் போலவே “சொல்வதற்கு ஒன்றுமில்லை.” ஆமாம் எல்லாம் தெரிந்த விடயங்கள்தான். இருப்பினும் அவர் கவிதையூடாக வருகையில் ஓர் அழுத்தம் தெரிகிறது மிக முக்கியமாக.

சோகம் படர்ந்த
தேசப் படமும்

இதுவரை- காலமும்

சிந்திய ரத்தமும்

இதுவரை கால

இழப்பும்

நெருப்பும்

எரியும் மனமும்

என்ற வரிசைக் கிரமமான பாதிப்புக்கள னேத்தும் சேர்ந்து முடங்கி விரக்தியின் விளிம்பின் வேதாந்தம் படிப்பதற்கல்லவென்று புலப்படுத்துவதே கவிதை நெஞ்சில் தைக்கச் செய்யும் விடயம். அதை சரியாகக் கணக்கிட்டு கவிஞர் முத்தாய்ப்பு வைக்கிறார். இத்தனைக்கும் பிறகும்

வெல்வோமாயின் வாழ்வோம்

தெரிந்ததுதான்

ஆனால்

வீழ்வோமாயினும் வாழ்வோம்

என கவிஞர் உரைக்கையில் வியப்பும் உறுதியும் பிறக்கிறது. அப்படி வீழ்ச்சியிலும் வாழ்வென்ற முரண்பாடு? முடித்து வைக்கின்ற இரண்டு வரிகள்

நமது பரம்பரை

போர் புரியட்டும்

உண்மைதான் போர்க்குணம் மிக்க ஒரு உழைக்கும் வர்க்கம் ஓய்ந்து விடுவதில்லை. போராட்டம் தொடர்கதைதான். இறுதி வெற்றியில் எப்போதோ இறந்துபட்ட போராளியின் வாழ்வும் பிரகாசிக்கவே செய்கிறதைப் புரிந்து கொண்டால் கவிதையில் அர்த்தத்தையும் அழகையும் உணரலாம்?

தனித்து நிற்கின்ற அந்த ஏழாவது கவிதை என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்த ஒன்று போராட்டத்தின் மத்தியில் நமது போராளிகளுக்கே புலப்படுத்த வேண்டிய மிக முக்கிய மிக அவசியக் கருத்தை இது கொண்டிருக்கிறது. "சுத்திச் சுத்திச் சுப்பற்றை கொல்லைக்குள் குண்டு வெடிப்பையும் கொரில்லாத் தாக்குதலையும்" மட்டும் நடத்

திக்கொண்டு மக்களை மக்கள் சக்தியை போராட்டத்தில், அது அணிதிரண்டு அரசியல் பயப்படுத்தப்படவேண்டிய அவசியத்தை மறந்து போன வர்களுக்கு "அடுத்த வெடிகுண்டுத் தாக்குதலுக்குத் தயாராவதற்கிடையில் மறுபடியும் சொல்ல நேரும்" மகத்தான உண்மையை கவிஞர் அழுத்தியே முடிக்கிறார்.

மக்களைப் பிரிந்த துப்பாக்கிகளுக்கு

அவை

ஏ. கே. 47 ஆயினும் கூட

ஏது அர்த்தம்?

என்பது நிச்சயமாக இயக்கங்கள் அனைத்தும் நமது இலட்சியத்திலும் இதயத்திலும் எழுதி வைக்க வேண்டிய ஒரு கருத்தென்பது கட்டாயம் சொல்லப்படவேண்டியதே.

சேரனது கவிதைகளின் உள்ளடக்கங்களை அலசியபின் அவரது கவிதை வடிவத்தையும் சொல் ஆளுமையையும் எடுத்துக்கொண்டால் இயல்பாகவே ஈழத்துக் கவிஞர்களுக்குக் கைவந்த உருவ சொற் பிரயோகத் திறமைகள் இவரிலும் பளிச்சிடுவதைத் காணமுடிகிறது. புதுக்கவிதை யெனப் பொதுவாகப் பெயர் சூட்டப்பட்டாலும் இந்தவகைக் கவிதைகளில் தமிழகத்திலிருந்து தனித்து நிற்கும் ஈழத்தின் நிலை குறிப்பாக மக்களோடும் மண்ணோடு ஒட்டிப்போன வார்த்தைகளும் வழக்குகளும் 'யமன்' கவிதைகளிலும் இளையோடுகின்றன. அந்த வகையில் சேரன் வடிவத்துக்கு ஈழத்துக் கவிதைக்கு கடமைப்பட்டவராயும் தெளிவு, பார்வை நுணுக்கம், சித்தரிப்பு என்பவற்றில் தனது தனித்துவத்துக்கு கடமைப்பட்டவராகவும் என்பது பொருத்தமானதாகும்.

அஞ்சலிக் கவிதைகளான இரண்டில் சில இடங்கள் தொகுப்பின் பொதுவான ஒட்டத்துக்கு அந்நியப்பட்டுப் போயின. அவருக்கு மட்டுமே தெரிந்த அச்சங்கள் வெளிப்படுத்தப்படுகையில் ஒரு பெருமையான சூழ்நிலையில் வாசகனுக்கு அவை முரண்பாடுகளாக அல்லது பொருந்தாதவையாகப் பேய்விடுகின்றன. இது தவிர்க்க இயலாததே என்றாலும் பொதுவான ஒட்டம் கருதி அக்கவிதைகளைத் தொகுப்பிலிருந்து

தவிர்த்திருக்கலாம் எனச் சொல்லத் தோன்றுகிறது. இதேபோன்று "யமன்" கவிதை தனது முடிவுக் கட்டங்களில் கொண்டுள்ள எளிமையை ஆரம்பக்கட்டங்களில் இழந்துபோய் புரியாத குழப்பங்களாக அமைந்துள்ள தென்பதும் குறிப்பிடவேண்டிய ஒன்றாகும். சில வேளைகளில் பொதுவான சிலவற்றைச் சொல்ல கவிஞர் தனது தனித்துவ உணர்வுகளுக்கு மட்டும் விளங்குவதை

அப்படியே அமைத்து விடுவதாக இந்தக் குறை அமைகிறது.

இவ்வாறான நிறைகளையும் குறை சிலதையும் கொண்டமையும் இக் கவிதைத் தொகுப்பு நிச்சயமாக இந்தக் காலகட்டத்தில் அவசியமான தென்பது மட்டும் உண்மை. இதன் பெரும் படியான நிறைகளின் முன்னால் சிலதான குறைகளை கணக்கெடுக்காது விட்டுவிடலாம்.

நானே நமதே

நாம் உங்கள்
இனம் கண்டு கொண்டோம்.
நீங்கள், எங்கள்
இரத்தத்தையெல்லாம்
வியர்வையாக்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்
உங்களுக்கு
வியர்க்காமலே விசிறி
போட்டுக் கொள்கிறீர்கள்

எங்கள் அடுக்களையில்
நெருப்பெரிந்து தீண்டநாளாயிற்று!
உங்கள் 'அல்கியேசன்'
உண்ண மறுத்தாலே
உணர்வற்றுப் போகிறீர்கள்

ஏன்?
நேற்று நாம் கடவுளிடம்
பொறுப்பை ஒப்படைத்திருந்தோம்
இன்று விழித்திருக்கிறோம்
நானே நமதே தான்!

- றகுராம்.

வளையச் சொன்னால்
வளையேன்
காலில் மிதிபடும் நாணலாகவல்ல
அம்பை பொழியும் நாளாக
வளையச் சொன்னால் வளையேன்.

- பாலா

வரலாற்றைப்பின்பின்பு (சற்றே நின்று சம காலத்தையும்...)

சினதேச விடுதலைப் போராட்ட காலகட்டத்தில், எதிரியின் முற்றுகையினால் நெருக்கடி நிலைக்குள்ளான நோய் வாய்ப்பட்ட செஞ்சேனை இராணுவ வீரர்கள் சிலர் பல நாட்கள் பசியால் வாடிக்கொண்டிருந்தனர். சக தோழர்களின் வேதனையைத் தாங்க முடியாத சில தோழர்கள், அருகிலுள்ள கிராமத்து மக்களின் பயிர்ச் செய்கைப் பிரதேசமொன்றில், கிழங்குகளை வெட்டி வந்த தமது தோழர்களுக்குப் பதப்படுத்திக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் அவை மக்களிடமிருந்து, மக்களின் அனுமதியின்றிப் பெறப்பட்ட உணவுப் பொருட்கள் என்பதை அறிந்த பசியால் வாடிய செஞ்சேனை வீரர்கள், அவற்றை உண்ண மறுத்து விட்டனர். கஷ்டப்படும் மக்களிடமிருந்து ஒரு ஊசி நூலைத்தானும் களவாடக் கூடாது என்றார்கள்.

அதன் பின்னர் மக்களுக்கு அதற்குரியபெறு மதியைக் கொடுப்பது என்ற உறுதி மொழியையயடுத்தே, உணவருந்தத் தொடங்கினார்கள்.

உடனடியாகவே மக்களுக்குரியபணத்தைத் திரட்டிக் கொண்டு சில வீரர்கள் புறப்பாட்டார்கள். ஆனால் அந்தப் பயிர்ச்செய்கைப் பிரதேசத்தை எதிரி முற்றுகையிடத் தொடங்கி விட்டான். உடனே, ஒரு பையில் பணத்தை வைத்து அதனுடன் நடந்த சம்பவங்களையும் அதற்குரிய மன்னிப்பு வாசகங்களையும் தாங்கிய கடிதம் ஒன்றையும் இணைத்து உரிய இடத்தில் வைத்து விட்டுத் தலை மறைவாகி விட்டனர்.

அந்தஸ்து

ஓர் உரையாடல்

- குழந்தை -

எங்கே சென்றீர்?
வாலிபர்களே!
எங்கே சென்றீர்?
வயோதிபரை தவிக்கவிட்டே
எங்கே சென்றீர்?
வாலிபர்களே!

என்றுதான் சுப்பையா வாத்தியாரின் மனம் குறுகுறுத்தது. யாரைக் கேட்பது என்பது புரியாமல் வாய்க்கு வந்தபடி திட்டியவாறு வீட்டின் முன்விறுந்தையில் மேலும் கீழும் நடக்கிறார்.

எளிய ராஸ்கல்கள்! வரட்டும்! வரட்டும்! நான் இவங்களை ஒரு கேள்வி கேட்காமல் விடப்போறதில்லை, அவையருளுக்கென்ன? இளம்பொடியன். ஓடிப்போயிடுவினை. இஞ்சை கிடக்கிற கிழம்கட்டை சள்தான் மிச்சம்.

சாய்! நான் என்றை அறுபது வருச காலத்திலே படாத அவமானம் இண்டைக்கு இந்தப் பொடியனாலே இப்பிடி அவமானப்படுத்தத்தானே இவையருளுக்கு “தமிழீழம்”

கண்டறியாத தமிழீழம். மனுசனுக்கு மானம்போகுது. இவை ஓடிப்பிடிச்ச விளையாடுகினம். பூனைக்கு விளையாட்டு சுண்டெலிக்குச் சீவன் போகுது.

இப்படிப்பலவாறாக மனம்போனபடி, வாய்க்குவந்தபடி வீட்டுமுன் விறுந்தையில் மேலும் கீழமாய் நடந்து திரிகிறார் சுப்பையா வாத்தியார். கண்ணின் பார்வைக்கு எட்டாத- திட்டும் வார்த்தைகள் செவிக்குக்கிட்டாத தூரத்தில் நிற்கும் அந்த இளைஞர்களை நோக்கி அவரது அர்ச்சனைகள்.

யாரிந்த சுப்பையா வாத்தியார்?

அறுபதுவயதைத் தாண்டியும் கட்டுறுதி குலையாத உடலும், உழைத்துண்ணச் சோரா உள்ளமும் கொண்ட ஊர்ப்பெரியவர். இந்த ஊரில் நல்லமனிதர்களில் ஒருவர் எனப் பெயர் எடுத்தவர். கண்ணியமானவர். கேட்டியும் நாஷனல் சேட்டும் அணியும் ஒரு தமிழ் வாத்தியார். அந்தக்காலத்தில் கிழவன்ரை காலத்திலே- அதுதான் தமிழரசுக்கட்சிக் காலத்திலே சட்டமறுப்பு, சத்தியாகிரகங்களில் ஒழுங்காகக் கலந்துகொண்ட ஒரு தமிழன்பர்.

கறுப்புக்கொடி காட்டுதல், கர்த்தாலில் பங்குபெறல், ஒலிச்ச ஒலிச்ச சுவரிலே தமிழ்வாழ்க என்று எழுதுதல் போன்ற போராட்டங்களிலும் கலந்துகொண்டவர்தான்.

ஆனால் பிறகு போராட்டம் தீவிரமடையனில்லை என்ற கோபத்தில் மெல்ல மெல்ல அரசியலில் இருந்து ஒதுங்கத் தொடங்கி தற்போது ஓய்வுபெற்றுத் தனித்துப்போயிருக்கும் சராசரி யாழ்ப்பாணத்தான்.

சாதாரண வாழ்க்கையில் சடுபட்டுப் பெற்ற பிள்ளைச் செல்வங்களை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பிவிட்டு ‘தசய்நாட்டுப் பாசத்தால்’ இங்கு தங்கிவிட்ட ஒரு சாதாரண தந்தை.

சுப்பையா வாத்தியாரினை இந்தப் புதுப்புதுப்பைக் கேட்டதால் சற்றுத் தாமதித்த அப்பையர் என்ன சுப்பையா? என்ன பிரச்சனை என்றுர் சங்கப்படலையடியில் நின்றபடி.

கொஞ்சம் பொறு! சுப்பையா.

உந்த அறுவரங்கள் உதாலை இப்பத்தரின் போரங்கள்! அதுதான் பூட்டிப்போட்டன். பொறு, திறப்பு எடுத்தாறன். என்றபடி உள்ளே போனார்.

“நீ வரேக்கை உவங்களை காணேகியே?” என்றுர் படலையைத் திறந்தபடி.

ஆரைக் கேக்கிறாய்?

வேறே ஆர் ஆமிக்காறனைத்தான்.

அவங்களோ? போட்டாங்கள் என்றவர் சுப்பையரைப் பார்த்தபடியே “என்ன ஒருமாதிரி இருக்கிறீர்?” என்றுர்.

இல்லை அப்பையர் உனக்குத் தெரியும். இதுவரையில் தான் ஆடுக்காவது ஏதும் கெடுதல் செய்தனோ இல்லாட்டி ஆரிட்டையன் ஒரு அஞ்சுசத்தங்குக் கெஞ்சியிருப்பனோ?

ஓ! எனக்கு உம்மைப்பற்றித் தெரியாதே?

ஏன், ஏன் என்ன நடந்தது.

இல்லை அப்பையா? என்றை பிள்ளையளிட்டைக்கூட ஒரு அஞ்சுசதம் வாங்கி அடிவளின்னை நெளிப்புக்கு ஆளாகப்பட்டாது எண்டுதானே நான் இப்பவும் தோட்டம் செய்யிறேன்.

அதுக்கென்ன? இப்ப என்ன வந்தது?

இப்பிடி இவ்வளவு காலமும் ஏதோ நானுண்டு; என்பாடுண்டு என்று இருந்த எனக்கு இண்டைக்கு மாணம் போட்டுது. இனி வாழ்ந்தென்ன? அதுக்கிடையிலே ஒருகை பார்த்தோணும் என்றுர் உணர்ச்சி வசப்பட்டு.

என்னது என்ன சொல்லுறீர்.

அதுதான் இண்டைக்குத் தோட்டத்துக்கு தண்ணிகட்டிப்போட்டு, மிசினையும் இழுத்துக் கொண்டு வந்தனான். நான் ஏன் இவங்கடை கேவியுவை கனதிலே வைச்சிருந்தேன். ரோட்டிலே வந்தேறிக் கொஞ்சதூரந்தான் வந்திருப்பன். நிமித்து பார்த்தால் வரிசைவா வருகுது. இனி என்ன செய்கிறது? எண்டிட்டு மிசினையும் இழுத்துக்கொண்டு பேசாமல் வந்தேன். குறுக்காலை போவார் மறிச்சப் போட்டரங்கள்.

பிறகு, பிறகென்ன நடந்தது?

அதேன் பேசுவான். அவையின்னை இராச்சியந்தானே. எனக்கெண்டா இருப்புவேட்டி உரிஞ்ச மாதிரி ஆடிப்போச்சு. இதுவரையிலும் ஒருத்தரையும் ஐயா எண்டு சொல்லியறியாத நான் இண்டைக்கு இவங்களைப்போய் “ஐயா” “ராசா” சுடாதையுங்கோ எண்டு கெஞ்ச வைச்சிட்டான். என்றை மாணம், மரியாதை, அந்தஸ்து எல்லாம் பேச்சு,

ஆட இதுக்குத்தானே துன்னுறீர், சுடாமல் விட்டுட்டானே எண்டு சந்தோசப்படும். எல்லாம் இந்தப் பொடியளாலை வந்த வினை என்றுர் அப்பையர்.

அதுதான் பொடியனைப் பேசிறன். உவங்களைக் கண்டாகி நான் கேக்காமல் விடுறேன்.

என்ன கேக்கப் போறியள்?

இனி ஏதும் செய்யுறதெண்டா எங்களுக்கும் ஒரு சாமான் கொணந்து தந்துட்டுச் செய்யச் சொல்லித்தான்.

மந்தா என்னதான் செய்வியளாம் என்றுர் சுப்பையா ஏளனமாக.

ஒண்டில்தான், அல்லாட்டி அவன் எண்டு ஒருகை பார்ச்சுத்தான் என்றுர் சுப்பையர் ஆவேசமாக உங்களை எங்களைப்போல கிழடுகளைப் பெடியள் சேரிக்கமாட்டங்கள் பாருங்கோ. ஏன் தெரியுமே? எங்களுக்கு ஆபீக்காறனைக் கண்டோண்ணை அவங்களைப்போல ஓடஏலாதுதானே என நக்கலாகச் சொன்னபடியே நகர்ந்தார் அப்பையா.

வாலிபர்களே!

எங்கே சென்றீர்?

என்றே சுப்பையா வாத்தியாரின் மனம் இப்போதும் அரற்றுகிறது.

வா தோழனே!

- கவிராஜன் -

யாரது அங்கே?

ஓ! தோழனா

வா, வா, வணக்கம்

என்னது பையில்

ஆயுதமா?

நல்லது

நமது போராட்டம்

அகிம்சையல்லவென

அறிவித்து வெகுநாளாயிற்று

அதை நீ ஏந்துவதில்

நமக்குள்ளே

முரண்பாடுகள் இல்லை.

ஆனால்

எப்படி எப்போது

என்பதில்தான் இழுபறி.

எய்யப்படுவதில் அல்ல

இலக்கு எது

என்பதால்தான்

இயந்திரம் இலட்சியத்தை

மணந்து கொள்கிறது.

போதிய தெளிவில்

மக்களைப்

புடமிட்டால் தான்

போராட்டம் புரட்சியாகிறது.

ஆமாம்

நீயும் இதைத்

தெரிந்து கொண்டாய்

என்பது சரிதான்

தெரிந்ததை மக்களிடம்

தெளிவு படுத்தியாயிற்று?

போராட்டம் இப்போது

தெருவுக்கு.

வந்துவிட்டதா?

இல்லையே.

வரலாற்றில் என்றேனும்

விடுதலைக்கு கால

வரையறைகள்

இல்லை என்கிறாயா?

ஆமோதிக்கிறேன்.

ஆனால்

அதுவே நமது

அரசியல் அறியாமைக்கு

ஆதாரமாகக் கூடாதல்லவா?

மக்கள் போராட்டம்

என்ற

மகத்தான வார்த்தை

அர்த்தமில்லாமல்

அனைவராலும் பேசப்பட்டு

விபச்சாரியாக

வீதியில் உலவுகிறதே.

ஓ!

துப்பாக்கி ஏந்திய

என் தோழனே!

ஆயுதம்

சீறிப் பாயுமே அன்றிச்

சிந்திக்காதே.

அதனிடம்

வேகம் இருக்கலாம்

தேவைதான்

ஆனால்

அதன் பின்னால்

விவேகம் இருக்க வேண்டுமே

இலக்கை அடைவதில்

துப்பாக்கி

எள்ளளவும் தவறுவதில்லை.

ஆனால்

எது இலக்கு

என்பதை இதனால்

தீர்மானிக்க முடியாதே

ஆகவே தான்

தோழா

இலக்கு எது

எதிரி யார்

என்பதில்

ஆயுதத்தை எந்தியவனுக்கு

தெளிவில்லையேல்

குண்டுகள் பெறுவது

வெறும் குதிகளையே

குறிக்கோரியல்ல

இத்தனையும் எனக்குத்

தெரியும் என்கிறாயா?

சரி

முக்கியம் இங்கே

தெரிவது அல்ல,

இந்த தெளிவில்

மக்களைத்

திரட்டுவதுதான்

அணி திரண்ட

மக்கள் எனும்

ஆன்மா

இல்லாவிட்டால்

போராட்டம் வெறும்

பொழுதுபோக்கே.

ஆயுதம்

ஒரு அலங்காரமே.

அடுத்தவன் இதனை

ஆராய்ந்து

தத்துவ வெறுமையான

தாண்டவமேயென

அறிவிப்பதன் முன்னால்

நாமே தெளிவது

நல்லதல்லவா?

போதும்

இனி தான்

போகவேண்டும் என்கிறாயா?

போவதற்கு முன்

ஒருகணம்

இறந்தகாலத்தை

எடை போட்டு

எதிர்காலத்தை

எழுச்சியாக்க

நிகழ்காலத்தை

நேர்ப்படுத்து.

நமது

மக்கள் மனதில்

எரியும் நெருப்பில்

தத்துவ நெய்யை
தாராளமாய் சொரி
அது
புரட்சித்தீயாய்
புறப்பட்டும்
அந்தத் தீயின்
அணியில்
அக்கினி அம்புகளே
ஆயுதமாகும்.
விடுதலை வேள்வி

விடுத்தியாகட்டும்
புறப்படு.
போய்வா.
நானே
களத்தில்
தாமலைவரும்
அணி திரண்ட மக்களும்
ஆயுதபாணிகளாக
வெற்றியின் வேர்களை
விசாரிக்கலாம்.

சமுதாய மாற்றத்தில் இலக்கியத்தின் பங்கும் மாற்றுவும்

இலக்கியங்களானவை, சமுதாயத்தின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரதும் மன உணர்வுகளைப் பிரதிபலிப்பனவாயும் அவ்வுணர்வுகளின் பிற்போக்குத்தனங்களைக் களைத்தெறிந்து அவற்றைப் புரட்சிகரமாக மாற்றுவதற்குரிய பணியையும் செய்யத் தவறக் கூடாது. அதாவது ஒட்டு மொத்தமான நமது சமுதாய மாற்றத்திற்குரிய பணியில் இலக்கியங்களின் பங்களிப்பு அவசியமாகிறது. மனிதனை வரலாற்றின் ஒவ்வொரு புதிய காலகட்டத்திலும், அவ்வக்காலகட்டத்திற்குரிய பொருளாதார அடிப்படைகளால் நிர்ணயிக்கப்படும். புதியதொரு கலாச்சாரம் உருவாகிறது. அக்கலாச்சாரமானது அங்கே நிலவும் உற்பத்தி உறவுகளையும் அவற்றின் பிற்போக்குத்தனங்களையும் வலுப்படுத்துவதாகவே அமைகிறது இக் கலாச்சாரமானது சுரண்டும், சுரண்டப்படும் வர்க்கங்களுக்கிடையேயான மோதல்களை மட்டுப்படுத்துவதாகவும் சுரண்டப்படும் வர்க்கங்களுடைய போர்க்குணத்தையும் புரட்சிகரத் தன்மையும் மழுங்கடிப்பதற்கான பிரதான ஆயுதமாக அமைந்து விடுகிறது எனவே முற்போக்காகச், சிந்திக்கும் புரட்சிகரச்சக்திகளுடைய கவனம் இந்தக் கலாச்சாரத்தின் பக்கத்தில் ஆழப்பதிய வேண்டியது அவசியம் எனவே கலாச்சார மாற்றத்திற்குரிய ஒரு போராட்டம் நடாத்தும் அதே நேரத்தில்

புதியதொரு கலாச்சாரத்தை உருவாக்குவதற்குரிய பணியினையும் நாம் செய்யத்தவறக் கூடாது. வரலாற்றின் ஒவ்வொரு சமுதாய அமைப்புகளும் தங்கள் தங்களுடைய கலாச்சாரத்தையும் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்குரிய போராட்டத்தை பிரதானமாக இலக்கியங்களுக் கூடாகவே நடாத்துகின்றன இதற்கு உதாரணங்களாக நிலப்பிரத்துவ காலத்தில் தோன்றிய (மன்னர்காலம்) மகாபாரதம் கம்பராமாயணம் போன்ற தமிழ் இலக்கியங்களையும் இதிலிருந்து முதலாளித்துவம் உதித்ததெழும் போது தோன்றிய சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை போன்ற இலக்கியங்களிலும் புதிய புதிய கலாச்சாரத்திற்கான கருத்துக்கள் புகுத்தப்படுவதையும் காணலாம். எனவே நாம் விரும்பும் புதியதொரு சமுதாயத்தை அமைத்துக் கொள்வதற்கான பிரதான ஆயுதமாக இனி இலக்கியங்களை மாற்றத்துணிய வேண்டும். பழைய சமுதாயத்தின் கலாச்சாரத்தின்பிற்போக்கு அம்சங்களை இடித்துத் தகர்ப்பதுடன்ல்லாது, அதிலிருந்து உருவாகும் புதியதொரு கலாச்சாரத்தையும் அறிமுகப்படுத்த வேண்டும் இதனை தேசிய போராட்டத்துடன் இணைந்து சாதாரண மக்களின் மனங்களில் ஊடுருவும் வகையில் செய்ய வேண்டும். இதனூடாக உலகின் ஏகாதிபத்திய அணியைச் சார்ந்து கொண்டு 'முனு முனுத்துத்துக் கொண்

டிருக்கும்' சஞ்சிகைகளையும் சமுதாயத்தின் சாதாரண மக்களது பிரச்சனைகளிலிருந்து அன்னியப்பட்டு இன்னும் குட்டி பூர்ஷ்வாக்களுக்கு உரித்தான வகையிலான திருமண உறவுகளையும் பெண்ணடிமைத் தனத்தையும் சமய சம்பிரதாயங்களையும் வெளிப்படுத்தும் இலக்கியங்களையும் மக்கள் மத்தியிலிருந்து தயவு தாட்ஷண்யமின்றித் தூக்கியெறிய வைக்கும் பணியினை மக்களைச் கொண்டே செய்ய வேண்டும்.

அவ்வாறாயின் மக்கள் மத்தியில் முற்போக்கு இலக்கியங்களை ஊடுருவச்செய்ய வேண்டும் இதற்கு நமது யதார்த்த சூழலில் பரதான காணிகள் தடைக்கற்களாயுள்ளன முதலர்வதாக முற்போக்கு இலக்கியங்கள் வெறுமனே படைப்பாளிகளுக்கான இலக்கியங்களாகவே ஆக்கப்படுகின்றன. எளிமையானவைகளாக மக்களுக்காக உருவாக்கப்படுவதில்லை. ஏதோ 'விளங்காதவை' எழுதப்பட்டால்தான் தமக்கு 'அந்தஸ்து' உயருவதாக எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் படைப்பாளிகள்! இரண்டாவதாக சமகால அரசியல் பிரச்சனைகள் தொட்டுக் கொள்ளப்படுவதில்லை. இது ஒரு பக்கத்தில் படைப்பாளிகளின் அரசியல் தெளிவின்றமையையும் மறுபக்கத்தில் அவர்கள் தம்முடைய நலன்களை முக்கியத்துவப்படுத்திக் கொள்வதை வெளிப்படுத்திக் கொள்வதாயும் அமைகிறது. முன்னுதாரக எதிர்கால கலாச்சார மாற்றத்தில் எந்த மக்களுடைய நலன்களை எதிர்கார்க்கிறோமோ அந்த மக்களுடைய உடனடிப் பிரச்சனைகள் அவர்களது அடிப்படைப் பிரச்சனைகளுடன் இணைத்துக் காட்டப்பட்டு இலக்கியங்கள் படைக்கப்படுவதில்லை. நான்காவதாக குறிப்பான அரசியல் பின்னணியின் கட்ப்பாட்டுக்கு

இலக்கிய வெளிப்பாடுகளான சஞ்சிகைகள், நாடகங்கள், கட்டுரைகள் அமைந்து விடுகின்றன. இது அவ்வரசியற் பின்னணியின் சகல தவறுகளுக்கும் இசைந்து போகவே இலக்கியங்களைத் தூண்டுகிறது. இந்நேரத்தில் அரசியல் சக்திகளிலிருந்து அன்னியப்பட்டு இலக்கியங்கள் நிற்க முடியுமா. என்ற கேள்வி எழத்தான் செய்கிறது. அதற்கு குறிப்பிட்ட அரசியல் சக்திகள் தங்களுடைய நேரடிக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இலக்கியங்களை வைத்துக் கொள்ளாமல் பொதுவான அரசியற் கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்க ஊக்கமளிக்க வேண்டும்.

எனவே நாம் ஒரு சரியான இலக்கியப் பார்வையை உருவாக்கும் நோக்குடன் இந்த அனுபவங்களிலிருந்து பாடம் கற்றுக் கொண்டு இந்த சமுதாய மாற்றத்திற்கு எமது உறுதியான பங்களிப்பை வழங்கத் துணிய வேண்டும். அதாவது எளிமையான மக்களுடைய இலக்கியங்களாக சமகால அரசியல் பிரச்சனைகளைக் கருத்திற் கொண்டு தேசிய நீரோட்டத்துடன் இணைந்து மக்களுடைய உடனடிப் பிரச்சனைகளை முன்வைத்து சுயமான, பொதுவான அரசியற் கருத்துக்களுடன் கூடிய, இலக்கியப்படைப்புகளை ஆக்க வேண்டும். இவ்வாறு 'மாற்று' வையுட உருவாக்குவதற்குரிய அனைவரினும் பங்களிப்புகள் வரவேற்கப்படும். இந்நோக்குடன் முன்னுதார மாற்றில் சமகால அரசியற் பிரச்சனைகளுடன் இணைந்த ஆய்வுக்கட்டுரை, புதுக் கவிதைகளும், தவறான கலாச்சார வெளிப்பாட்டைக் கட்டிக்காட்டுவதற்குரிய சிறுகதை ஒன்றும், புரட்சிகர கலாச்சாரத்திற்கான திருமண உறவுக் கவிதை ஒன்றும் வெளியிடப்படுகின்றன.

— மாறன் —

விளக்கு

மாதர் மறுமலர்ச்சிப் பேரணியின் ரால் வெளிவிடப்படும் விளக்கு என்ற சஞ்சிகை விரைவில் வெளிவருகிறது. "பெண்களின் உரிமைக்கான ஏடு" தொடர்புகளுக்கு:-

A. கௌரி
தினேட்டர் லேன்
இணுவில் கிழக்கு
இணுவில்.

இரண்டு கவிதைகள்

(மலையன்பன்)

வேலையுண்டு எமக்கு...

சமாந்தரங்கள்

எல்லோரும் வந்தமர்ந்து
எழுந்தேதான் செல்லுகின்ற
நல்லூரின் வீதியிலே
நமக்கென்ன வேலையுண்டு ...?

நண்பனும் நானும்
நாளொன்றின் மாலையில்
காலாற நடத்து சென்று
கோயிலை அடைந்து.....

இருளைப் போக்கும்
இருநூற்றைம்பது
இரசக் குமிழ்களுக்கு கீழே
இருக்க.....

காற்றைக் கிழித்து வந்த
காரொன்றின் கதவு
சட்டென்று திறந்த
அது நீற்க..... எமது
செல்லாக் கதைதெய்வலாம்
சுதைத்து போயின

இளரத்தக் கறைகள்
எங்கும் சிந்திச் சிதறி
சமரொன்றில்

சகாக்களை இழந்தும்
சன்னங்களின் கறுப்பால்
எதிரியைத் தீண்டித்து வந்த
கதை கேட்டு நிற்க.....

ஒடிப்போன நண்பன்
ஏந்தி வந்த
சோடாப்போத்தல்கள்
அவர்களை

தாகாந்தி செய்ய
பக்கத்து மடத்தின்
கீணற்று வானிகள்
குருதிக்கறைகளை
கழுவிவிட.....

எல்லோரும் வந்தமர்ந்து
எழுந்தேதான் செல்லுகின்ற
நல்லூரின் வீதியிலே
நமக்கும் வேலையுண்டு...
நமக்கும் வேலையுண்டு...

“இணைகரங்களை - உங்கள்
விட்டுக் கூரைகளிலும்
காணலாம்”

கணித வாத்தியார்
கூறிய பாடங்களை
ஒலிக் குடிசையின் கீழ்
உறங்கி விழித்த பின்னர்
பாயிலிருந்தே படிக்கலானான்.

ஒலிக் கூரையின்
குறுக்கு குறுக்கான
காட்டு ததடிகளில்
அவன் கண்ட இணைகரங்கள்
ஒன்றிரண்டல்ல...

அடுத்த நாள்
கணித பாட நேரம்
எழுந்து நின்று ஒப்புவித்தான்

“வாத்தியார்”
எங்கள் விட்டுக்
கூரையின்
குறுக்குத்தடிகள்
ஆக்கும் இணைகரங்கள்
சமாந்தரமற்ற பக்கங்களைக்
கொண்டிருந்தன..”

மாற்றுக்கு எமது வாழ்த்துக்கள்

BOND INSTITUTES

ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

யாழ்நகரில்
சகல தினசரிகளின்
விற்பனையாளர்கள்

நியூ கபே டலக்ஸ்

85. 89. மின்சாரநிகையவீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

மாற்றுக்கு எமது வாழ்த்துக்கள்

ரகுநாதன் பதிப்பகம்

நவீன சந்தை,
யாழ்ப்பாணம்.

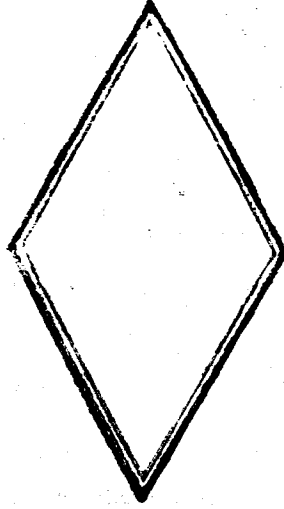
வாழ்த்துக்கள்

நவராஜா இன்ஸ்ட்ரியூற்

சித்தன்கேணி.

யாழ் நகரில் முன்னணி வாய்ந்த வீடியோ
படப்பிடிப்பாளர்கள்

SKYROS ELECRONS

தமிழ் கீந்தி ஆங்கில திரைப்படப்பாடல்கள் கதைவசனம் ஒலிப்பதிவு
செய்து கொள்வதற்கும் T. V. வானொலி முதலியவற்றை திருத்துவதற்கும்
T. V. வானொலி உதிரிப்பாகங்களை பெற்றுக் கொள்வதற்கும்

ஸ்கைரோஸ் எலக்ரோன்ஸ்

இல: 1 ஆஸ்பத்திரி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

“மாற்று” காலாண்டிதழ் தனிப்பட்ட-சுற்றுக்கு மாத்திரம் MAATRU MARCH 1985
அன்பு அச்சகம் யாழ்.

இச்சிற் றேட்டின்

இலக்கிய முயற்சிக்கு

எமது ஊழ்த்துகள்

மணியம்ஸ்

இல: 15 அப்புத்தளை வீதி,

பண்டாரவளை.

விநியோகஸ்தர்கள்

H. Don Carolis for Sorhtd

யாழ் நகரில் மாணவ உலகின்

கலங்கரை விளக்கம்

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

யாழ்ப்பாணம்.